

ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน
ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ

PARTICIPATION NEEDS OF PRIVATE SECTORS IN VOCATIONAL SKILL
TRAINING AND DEVELOPMENT

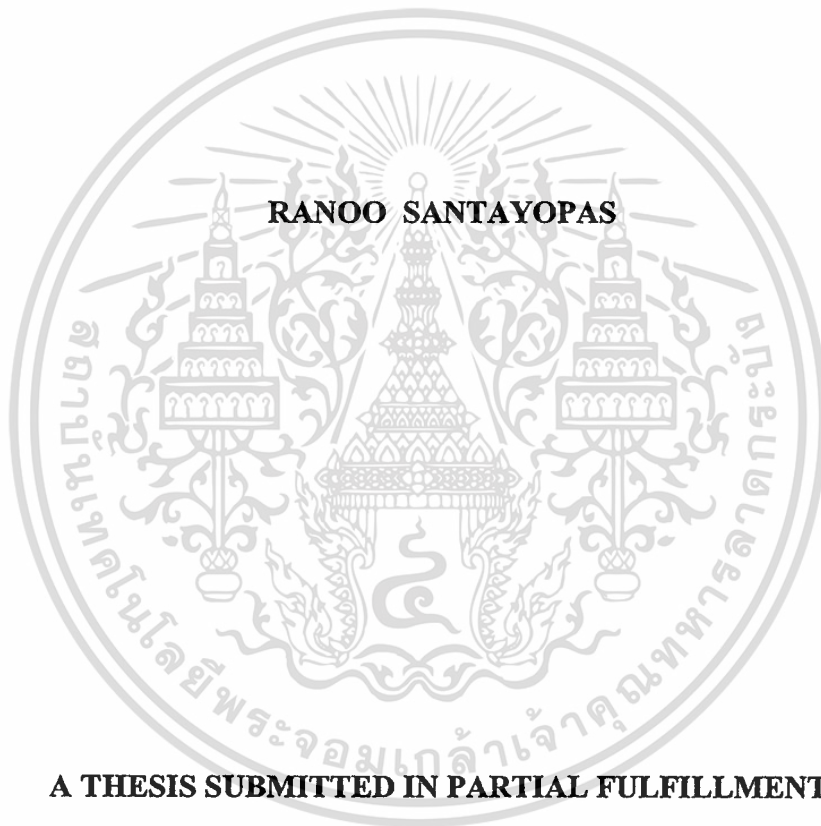
เลขที่.....
เลขทะเบียน..... 41528
วัน, เดือน, ปี..... 20 ก.พ. 2545

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-534-2

**PARTICIPATION NEEDS OF PRIVATE SECTORS IN VOCATIONAL SKILL
TRAINING AND DEVELOPMENT**

RANOO SANTAYOPAS

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2001

ISBN 974-648-534-2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2001

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ
นักศึกษา	นางเรณู สันตโยภาส
รหัสประจำตัว	42064129
ปริญญา	เศรษฐศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีพศึกษา
พ.ศ.	2544
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร ไชยะ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร. วีระพันธ์ โชติวนิช

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผล โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจและตามลักษณะการมีส่วนร่วม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชันและเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง จำนวน 124 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการประเมินผล ด้านการปฏิบัติการ ด้านการวางแผนดำเนินการและด้านการลงทุน

2. เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและ
พัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาใน 6 ด้าน โดยจำแนกตามลักษณะการมี
ส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ .05

Thesis Title	Participation Needs of Private Sectors in Vocational Skill Training and Development
Student	Mrs. Ranoo Santayopas
Student ID.	42064129
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2001
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Somporn Chaiya
Thesis Co-advisor	Dr. Weerapun Chotivanich

ABSTRACT

The purpose of this research were to study and to compare participation needs of private sectors in vocational skill training and development in six aspects : problem survey, implementation planning, implementation, investment, benefits gained and evaluation. The comparing were discriminated by sizes of the enterprise and participating characteristics of the enterprises.

The research sample groups were 124 administrators of large and medium sized private sectors in Bangchan and Ladkrabang Industrial Estates.

The research instrument was a set of questionnaires composed of 2 parts : company data of the respondents and information about participation needs of private sectors in vocational skill training and development in six aspects. The data were analyzed using percentage, means, standard deviation and t-test.

The findings of the research were as followings :

1. As a whole, the participation needs of private sectors in vocational skill training and development in six aspects were at the middle level. The means ranging from high to low were benefits gained, problem survey, evaluation, implementation, implementation planning and investment respectively.

2. Comparing the participation needs of private sectors in vocational skill training and development in six aspects by sizes of the enterprises, the result was that there was no significant difference whether as a whole or considering each aspect separately.

3. Comparing the participation needs of private sectors in vocational skill training and development in six aspects by participating characteristics of the enterprises, the result was

that there was significant difference at level .05 both as a whole and considering each aspect separately as well as every topic.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง ให้กำลังใจ และติดตามผลการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. วีระพันธ์ โชติวนิช อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมที่กรุณา ให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง และข้อคิดในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคน ที่ได้ให้ความรู้ ประสบการณ์ ความเมตตา และกำลังใจอย่างสม่ำเสมอ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจ แก้ไข และให้ข้อเสนอแนะในการ ปรับปรุงแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้บริหารบริษัทธุรกิจเอกชนทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามซึ่งได้สละเวลา อันมีค่าเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สามารถดำเนินการต่อไปได้สำเร็จ

ขอขอบคุณ คุณประเสริฐ สันตโยภาส เด็กชายปรวัตร สันตโยภาส และเด็กชาย ปรัชญา สันตโยภาสและเพื่อนๆคนอื่นๆทุกคนที่ไม่สามารถเอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ ที่คอยให้ความ ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญู กตเวทิตาคุณแก่บิดา มารดา คุณครู-อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เรณู สันตโยภาส

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์.....	7
1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา.....	10
2.2 การฝึกอบรมและพัฒนา.....	11
2.3 แนวคิดการอาชีวศึกษากับการมีส่วนร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน.....	16
2.4 ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและ พัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา.....	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อที่ VI และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	72
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	72
5.2 ขอบเขตการวิจัย.....	72
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	73
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	74
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	77
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	88
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก.....	95
ภาคผนวก ข.....	111
ประวัติผู้เขียน.....	120

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	36
4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม...	41
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน.....	42
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการสำรวจปัญหา.....	44
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการวางแผนดำเนินการ.....	46
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการปฏิบัติการ.....	48
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการลงทุน.....	50
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการการรับผลประโยชน์.....	52
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการประเมินผล.....	54
4.9 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน.....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการสำรวจปัญหา	56
4.11 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการวางแผนดำเนินการ	57
4.12 แสดง การเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการปฏิบัติการ	59
4.13 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการลงทุน	60
4.14 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการรับผลประโยชน์	61
4.15 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการประเมินผล	62
4.16 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน.....	63
4.17 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการสำรวจปัญหา	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการวางแผนดำเนินการ	66
4.19 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการปฏิบัติการ	68
4.20 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการลงทุน	69
4.21 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการรับผลประโยชน์	70
4.22 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการประเมินผล	71

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงระบบการฝึกอบรม The Critical Events Model ของ Nadler.....	14
2.2 แสดงกระบวนการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ.....	15

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมาก โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ซึ่งมีผลกระทบให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม เป็นเหตุให้ต้องมีการปรับเปลี่ยน กระบวนทัศน์ของการพัฒนาที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนานวัตกรรมมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าบุคคลจะทำงาน อยู่ในส่วนใดของระบบเศรษฐกิจจะต้องอาศัยความรู้ที่สูงขึ้น ประกอบกับการพัฒนาทางด้าน เทคโนโลยีที่เป็น ไปอย่างรวดเร็วทำให้ความรู้และทักษะล้ำสมัยได้ง่ายจำเป็นต้องมีการฝึกอบรม บ่อยครั้ง การเรียนรู้จะต้องเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตคือเปิดโอกาสให้บุคคลเข้ารับการศึกษาศึกษาและ ฝึกอบรมเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา (ชินภัทร ภูมิรัตน. 2542 : บทคัดย่อ) จากการเปลี่ยนแปลงและ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในวงการอุตสาหกรรมไทยเป็น ไปอย่างรวดเร็วจนทำให้ ครูอาชีวศึกษาไม่สามารถพัฒนาความรู้ใหม่ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี อุตสาหกรรมและสอดคล้องกับโครงสร้างแรงงานที่เป็นตัวชี้วัดหรือกำหนดคุณสมบัติของผลิตผล ทางการศึกษา จึงจำเป็นต้องฝึกอบรมและพัฒนาครูอาชีวศึกษาให้มีขีดความสามารถในการนำ เทคโนโลยีสมัยใหม่มาพัฒนาหรือจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ชีรวุฒิ บุญยโสภณ (2536 : 60-61) กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญที่เกิดขึ้นในสถานอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาในสภาพ ความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศที่ส่งผลให้มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมจากต่าง ประเทศมาก จนทำให้เกิดปัญหาด้านครูผู้สอนในสาขาช่างอุตสาหกรรมปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจาก ปัญหาด้านคุณภาพครูผู้สอน ได้แก่ ครูผู้สอนขาดประสบการณ์ในวิชาชีพเฉพาะ ไม่ติดตามความ เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ขาดการฝึกอบรมเพิ่มเติม เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อ การเรียนการสอน ควรแก้ปัญหาโดยจัดฝึกอบรมและสัมมนาทางวิชาชีพให้ครู-อาจารย์ ในสาขาวิชา ชีพที่สอนอยู่อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้สถานศึกษาจะต้องสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดทำคู่มือ การสอน และสร้างศูนย์ฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะสาขา ในรูปแบบการระดมทรัพยากรการผลิตร่วม กันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ พงศ์ ทรดาล (อ้างในวีระพันธ์ สิทธิพงศ์. 2540 : 25-29) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดอาชีวศึกษาของไทยในอนาคตอีก 25 ปีข้างหน้าว่า หลักการ อาชีวศึกษาของประเทศไทย ควรมีนโยบายสนับสนุนให้ครู-อาจารย์วิชาชีพ ได้มีการฝึกงานใน สถานประกอบการเป็นประจำทุกปี เครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในสถานศึกษา ควรมีลักษณะ คล้ายคลึงกับสถานประกอบการและควรให้มีการแนะนำเครื่องมือเครื่องจักรใหม่ๆ จากภาคธุรกิจ เอกชน เพื่อให้ครูและนักเรียนได้มีความรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาหลักสูตรควรให้ผู้สนใจแต่ละสาขาวิชา ผู้ประกอบการในภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ และผู้สำเร็จการศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรในแต่ละวิชาชีพ หน่วยงานเอกชนควรมีส่วนในการกำหนดนโยบาย แผนการผลิตและการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพในการประกอบอาชีพในตลาดแรงงาน นอกจากนี้ วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2540 : 34) กล่าวว่าระบบอาชีวศึกษาควรจะได้หาทางร่วมมือประสานงานร่วมกับผู้ประกอบการหรืออุตสาหกรรม ด้วยเหตุที่เป็นงานที่สถานศึกษาไม่อาจจะดำเนินการได้ฝ่ายเดียวโดยมีประสิทธิภาพ ในส่วนของการให้การศึกษาภาคทฤษฎี สถานศึกษาสามารถให้ได้อย่างเต็มที่เต็มกำลังความสามารถ ในส่วนทักษะปฏิบัติที่สอดคล้องกับงานจริง สถานประกอบการจะให้ทักษะส่วนนี้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ประกอบกับการจัดซื้อจัดหาวัสดุ เครื่องมือ เครื่องจักรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วเช่นปัจจุบัน เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก สถานศึกษาไม่มีความคล่องตัวในเรื่องนี้ จึงควรที่จะไปพึ่งพิงเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีการจัดหาเครื่องมือเครื่องจักร และเทคโนโลยีเข้ามาใช้โดยได้ผลตอบแทนของการลงทุนที่คุ้มค่าและเป็นรูปธรรม ระบบอาชีวศึกษาควรจะต้องแสวงหาความร่วมมือ โดยเดินทางเข้าไปสู่ภาคอุตสาหกรรม ไม่ควรรอให้ภาคอุตสาหกรรมมาทำความร่วมมือ เพราะเหตุว่าระบบการศึกษาจะมีความถนัดในด้านการพูดจาโน้มน้าวให้เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาร่วมกัน (Cooperative Education) ได้ดีกว่า

ทุกประเทศเมื่อมีการพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมถึงระดับหนึ่ง ผู้รับผิดชอบทุกฝ่ายจะเริ่มตระหนักทันทีว่าจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากำลังคน ทั้งระดับมืออาชีพและกำลังคนระดับกลาง ในสภาวะที่เศรษฐกิจของประเทศมีความเจริญเติบโตในอัตราที่ค่อนข้างสูงต่อเนื่องมาถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 7 สมาคมผู้ประกอบการธุรกิจหลายประเภทประสบปัญหาการขาดแคลนกำลังคนที่มีคุณภาพด้านฝีมือและเทคนิคการบริหารจัดการจำนวนมากและต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนจากสถานศึกษา ภาครัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยสมาคมและสถานประกอบการได้ประสานงานกับกรมอาชีวศึกษาเพื่อร่วมมือผลิตบุคลากรที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ เช่น สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสื่อสารโทรคมนาคม และบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ขนาดใหญ่ ได้แก่ โตโยต้า กลุ่มฮอนด้าคาร์ส ประเทศไทย จำกัด บริษัทอโต้ฮัลลายนซ์ประเทศไทย จำกัด กลุ่มผู้ประกอบการค้าปลีก ผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรม นอกจากนี้ยังมีสถานประกอบการอีกจำนวนมากที่มีความต้องการกำลังคนเฉพาะสาขาวิชาชีพ การร่วมมือกับกลุ่มอาชีพเหล่านี้จะมีข้อตกลงความร่วมมือที่ชัดเจนมีเป้าหมายและความรับผิดชอบทั้ง 2 ฝ่ายสำหรับผู้ผ่านการอบรมจะได้รับประกาศนียบัตรผ่านงานจากภาคเอกชนด้วย ซึ่งสามารถจำแนกลักษณะของความร่วมมือได้ดังนี้ (บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ. 2541 : 20-22)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. บริษัทโตโยต้า ให้ความร่วมมือในการจัดตั้งห้องทดลองด้านเคหะพันธุวิทยา โดยมอบอุปกรณ์ให้สถานศึกษาประเภทวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 10 แห่ง จัดหลักสูตรฝึกอบรมครู-อาจารย์ พัฒนาครู-อาจารย์ผู้สอน จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 450 ชั่วโมง ร่วมกับ ครู - อาจารย์ของกรมอาชีวศึกษา 2 หลักสูตร สนับสนุนด้านวิทยากรบางสาขาที่กรมอาชีวศึกษาไม่มีผู้สอนและจัดหาทุนให้

2. กลุ่มบริษัทฮอนด้าคาร์ประเทศไทย ให้ความร่วมมือกับกรมอาชีวศึกษาในการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยบริจาคเงินงบประมาณ 100 ล้านบาท สำหรับการจัดซื้อที่ดินจัดตั้งสถานศึกษา จำนวน 30 ไร่ พร้อมสร้างอาคารอำนวยการและครุภัณฑ์บางส่วน รวมทั้งการฝึกอบรม ครู-อาจารย์ โดยการเข้าไปทำงานในภาคการผลิตและส่งไปฝึกในประเทศญี่ปุ่น จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนและการให้นักศึกษาเข้าไปฝึกงานในโรงงานของบริษัท

3. บริษัทออร์โต้แอลายแอนซ์ ประเทศไทย จำกัด ให้ความร่วมมือในการพัฒนาครู-อาจารย์ทางสถานศึกษาในพื้นที่ใกล้เคียงกับที่ตั้งบริษัท จำนวน 5 แห่งในจังหวัดชลบุรี โดยให้ครู-อาจารย์ประเมินความต้องการในการพัฒนาตนเอง จัดทำหลักสูตรร่วมกันและทำแผนการฝึกงานกับบริษัทโดยเข้าไปทำงานร่วมกับพนักงาน มีการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน รวมทั้งการจัดทำแผนการพัฒนาสาขาวิชาที่จะต้องกลับไปสอนหลังจากสิ้นสุดการฝึกอบรม โดยมุ่งสนับสนุนให้ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในสถานศึกษา ทั้งนี้บริษัทสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วนในการเข้าฝึกอบรมให้ความร่วมมือในการศึกษาครู-อาจารย์ และนักเรียนนักศึกษาของสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งถ้าผลการดำเนินงานในระยะแรกเป็นที่น่าพอใจ อาจมีการให้ความร่วมมือในด้านอื่น ๆ ต่อไป

4. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก ในส่วนของการพัฒนาครู-อาจารย์ ได้พัฒนาเฉพาะครู-อาจารย์ ผู้ควบคุมการฝึกงานและผู้สอนนักเรียน นักศึกษาที่เกี่ยวข้องและร่วมกันพัฒนาหลักสูตร

5. กลุ่มธุรกิจโรงแรมและท่องเที่ยว ร่วมมือกันในการประชุมสัมมนาเพื่อร่วมกันหาแนวทางแก้ปัญหา จัดทำแผนพัฒนาหน่วยงานผลิตกำลังคน ให้การสนับสนุนด้านวิทยากรร่วมกันจัดทำหลักสูตรประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนการพัฒนาครู-อาจารย์การรับนักศึกษาเข้าฝึกภาคปฏิบัติตามหลักสูตร และการให้ค่าตอบแทนในการฝึกงาน

สำหรับในปัจจุบันภาคธุรกิจเอกชนและสถานประกอบการของไทยมีบทบาทสำคัญมากในการร่วมมือด้านการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพในรูปแบบหรือลักษณะการร่วมรับผิดชอบ ได้แก่ ความร่วมมือกับสถานศึกษา การพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานของตนเอง (In-Service Training) การบริจาคสิ่งของ อุปกรณ์การศึกษา เงินสด ทุนการศึกษา และการรับนักเรียนนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมและความสมัครใจของธุรกิจเอกชน และสถานประกอบการเป็นหลัก อย่างไรก็ตามบทบาทของเอกชน ภาคธุรกิจและสถานประกอบการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับการศึกษาจะเกิดขึ้นได้มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับการติดต่อประสานงานและเจรจากันระหว่างสองหน่วยงาน ทั้งนี้จะต้องเริ่มต้นด้วยการหันหน้าเข้าหากันและเจรจา และมักต้องมีองค์กรกลาง เช่น สภาอุตสาหกรรม หอการค้าอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานส่งเสริมสนับสนุนอื่นๆ เป็นตัวกลาง หรือเป็นเวทีให้สองฝ่ายรู้จักและเจรจากันได้ (บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ. 2541 : 3)

สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดกรมอาชีวศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาบุคลากรด้านทักษะวิชาชีพให้ทันต่อเทคโนโลยีใหม่ โดยจัดฝึกอบรมและพัฒนาอาจารย์ในสาขาวิชาชีพในด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม และศิลปหัตถกรรม ในการดำเนินโครงการฝึกอบรมและพัฒนานั้น ได้ระดมทรัพยากรจากภาคธุรกิจเอกชน โดยได้ประสานและร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนในการพัฒนาอาจารย์ ซึ่งภาคธุรกิจเอกชนได้มีส่วนร่วมในการฝึกอบรมในหลายรูปแบบ เช่นร่วมมือในการวางแผนหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นวิทยากร เป็นสถานที่ฝึกงาน ศึกษาดูงาน ให้อุปกรณ์ในการฝึกอบรม เอกสารการฝึกอบรม และบริการเครื่องคืมและอาหารว่างแก่ผู้ฝึกอบรมด้วย ฯลฯ ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้นจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการประสานและความต้องการของภาคธุรกิจเอกชน การที่ภาคธุรกิจเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมหรือให้ความร่วมมือนั้นก็โดยที่สถาบันฯ ได้ประสานติดต่อขอความร่วมมือจากภาคธุรกิจเอกชนส่วนหนึ่ง ซึ่งในบางครั้งภาคธุรกิจเอกชนก็แสดงความต้องการและได้ประสานงานติดต่อเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนา ในการระดมทรัพยากรจากภาคธุรกิจเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมนั้นบางสาขาวิชาชีพไม่มีภาคธุรกิจเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมหรือมีในปริมาณที่น้อย การมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนขาดความต่อเนื่องบางแห่งก็มีส่วนร่วมในการฝึกอบรมสม่ำเสมอแต่ก็มีในปริมาณน้อย

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าภาคธุรกิจเอกชนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการอาชีวศึกษาให้เจริญก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาในด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ในสังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชันและเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ซึ่งเป็นที่รวมของภาคธุรกิจเอกชนที่ใช้กำลังคนระดับฝีมืออาชีพและกำลังคนระดับกลางจำนวนมากและอยู่ใกล้กับสถาบันฯที่สามารถจะประสานการมีส่วนร่วมได้สะดวก เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาในด้านทักษะวิชาชีพให้แก่อาจารย์ในสังกัดกรมอาชีวศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนการสอนและการอาชีวศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้านโดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจและตามลักษณะการมีส่วนร่วม

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ภาคธุรกิจเอกชนที่มีขนาดต่างกันมีความต้องการการมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแตกต่างกัน
2. ภาคธุรกิจเอกชนที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมต่างกันมีความต้องการการมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่ครู-อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมของ เจมส์ค็อกซ์ ปิ่นทอง (2525 :11-13) และแนวคิดของ John M. Cohen and Norman T. Uphoff (1977 : 5-10) เพราะเป็นแนวคิดที่ครอบคลุมการดำเนินงานการ ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่ครู-อาจารย์ โดยแนวคิดของ เจมส์ค็อกซ์ ปิ่นทอง ได้แบ่ง ขั้นตอนการมีส่วนร่วมไว้ 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

สำหรับแนวคิดของ John M. Cohen and Norman T. Uphoff (1977 : 5-10) แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบไปด้วยการริเริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และตัดสินใจปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วยการสนับสนุน

ทรัพยากร การบริหารและการประสานความร่วมมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ประกอบด้วยผลประโยชน์ด้านวัตถุ ด้านสังคม และส่วนบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำลักษณะการมีส่วนร่วมของ เจมส์ ค็อกซ์ ปิ่นทอง และของ John M. Cohen and Norman T. Uphoff มาปรับร่วมกันเพื่อให้ขั้นตอนต่างๆ สอดคล้องและครอบคลุมกระบวนการดำเนินงานตามที่คุณวิจัยได้ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและได้ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลที่ภาคธุรกิจเอกชนได้มีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ แก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปลักษณะการมีส่วนร่วมที่ศึกษาใน 6 ด้านคือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผล

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผล ที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชันและเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชัน จำนวน 33 คน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังจำนวน 75 คน รวม 108 คนจาก 108 บริษัท ทุละ 1 คน
  2. ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชัน จำนวน 24 คน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังจำนวน 71 คน รวม 95 คนจาก 95 บริษัท ทุละ 1 คน
- รวมประชากรทั้งสิ้น 203 คน

กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Krejcie and Morgan แล้วได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จะได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชัน จำนวน 22 คน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง จำนวน 50 คน รวม 72 คน
  2. ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชัน จำนวน 16 คน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง จำนวน 48 คนรวม 64 คน
- รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 136 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่

1. ขนาดของธุรกิจ แบ่งเป็น

1.1 ขนาดกลาง มีจำนวนพนักงานตั้งแต่ 50 – 200 คน

1.2 ขนาดใหญ่ มีจำนวนพนักงานมากกว่า 200 คนขึ้นไป

2. ลักษณะการมีส่วนร่วม

2.1 เคยมีส่วนร่วม

2.2 ไม่เคยมีส่วนร่วม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผล

1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาในด้านทักษะวิชาชีพที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชันและเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดหมายของการวิจัยในครั้งนี้ จึงได้นิยามศัพท์ดังนี้

1. ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาในด้านทักษะวิชาชีพ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และความร่วมมือของภาคธุรกิจเอกชนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆเพื่อเพิ่มพูน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในด้านวิชาชีพแก่อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษาเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมของ เจมส์ ค็อกซ์ ปิ่นทอง และแนวคิดของ John M. Cohen and Norman T. Uphoff สรุปการมีส่วนร่วมที่จะศึกษาใน 6 ด้าน คือ

1.1 การมีส่วนร่วมด้านการสำรวจปัญหา หมายถึง การร่วมเข้าไปศึกษาปัญหาและรับทราบความต้องการในการฝึกอบรมและพัฒนาในด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์เพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะวิชาชีพ ร่วมกันสำรวจความต้องการในการฝึกอบรมและพัฒนา ร่วมประชุมหรือเข้าร่วมกิจกรรมในการประชุมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านทักษะวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวมการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลต่างๆที่เป็นแนวทางในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ

1.2 การมีส่วนร่วมด้านการวางแผนดำเนินการ หมายถึง การเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือ หรือการร่วมพูดคุยเพื่อกำหนดแนวทางการฝึกอบรมและพัฒนา มีส่วนร่วมในการกำหนดตารางฝึกอบรม คัดเลือกผู้เข้าฝึกอบรมและกำหนดรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับฝึกอบรม

1.3 การมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติการ หมายถึง การเข้าดำเนินการ การร่วมมือในการประสานงานในการดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนา ติดต่องานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามแผนที่ได้ดำเนินการไว้

1.4 การมีส่วนร่วมด้านการลงทุน หมายถึง การร่วมออกเงิน อนุเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ในการฝึกอบรมและพัฒนา เช่น เอกสารประกอบการฝึกอบรมและพัฒนา วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร สถานที่ ห้องปฏิบัติการที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา และเป็นวิทยากร เป็นต้น

1.5 การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์ หมายถึง การมีภาพลักษณ์ที่ดีในการช่วยเหลือสังคมและการได้รับผลงาน ได้เผยแพร่เทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ประชาสัมพันธ์ผลผลิตของบริษัท ได้ช่วยให้ประเทศชาติสามารถผลิตแรงงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และแนวคิดในการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

1.6 การมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมประเมินผลโครงการฝึกอบรมและพัฒนา การร่วมกิจกรรมติดตามผลหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรมและพัฒนา ร่วมรายงานผลของการประเมินผลการฝึกอบรมและพัฒนาและเข้าร่วมเสนอแนะในการแก้ปัญหาโครงการการฝึกอบรมและพัฒนา

2. ขนาดของธุรกิจ หมายถึง สถานประกอบการ/บริษัทผู้ผลิต ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ค้าที่จดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์เพื่อประกอบการค้าและ/หรือมีการผลิต โดยมีเอกชนเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมด ที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชั้นและเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังที่มีจำนวนพนักงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป แบ่งออกเป็น 2 ขนาดได้แก่

2.1 ขนาดกลาง หมายถึง สถานประกอบการที่มีจำนวนพนักงานตั้งแต่ 50 – 200 คน

2.2 ขนาดใหญ่ หมายถึง สถานประกอบการที่มีจำนวนพนักงานมากกว่า 200 คน

3. ลักษณะการมีส่วนร่วม

3.1 เคยมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ภาคธุรกิจเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนช่วยเหลือ ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ แก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา

3.2 ไม่เคยมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ภาคธุรกิจเอกชนไม่เคยเข้ามามีส่วนสนับสนุน ไม่เคยให้ความช่วยเหลือและไม่เคยให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความคิดเห็นของผู้บริหาร หมายถึง ความคิดเห็นของผู้จัดการระดับฝ่ายของบริษัท
ต่างๆในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชันและเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ ผู้วิจัยได้พยายามรวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำสาระสำคัญมาเรียงลำดับได้ดังนี้

2.1 สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา

2.2 การฝึกอบรมและพัฒนา

2.3 แนวคิดการอาชีวศึกษากับการมีส่วนร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน

2.4 ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา

ด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา

2.4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

2.4.2 กระบวนการมีส่วนร่วม

2.4.3 ลักษณะของการมีส่วนร่วม

2.4.4 การมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา

2.4.4.1 การมีส่วนร่วมด้านการสำรวจปัญหา

2.4.4.2 การมีส่วนร่วมด้านการวางแผนดำเนินการ

2.4.4.3 การมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติการ

2.4.4.4 การมีส่วนร่วมด้านการลงทุน

2.4.4.5 การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์

2.4.4.6 การมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล

2.1 สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

สภาพเศรษฐกิจของไทยได้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องในอัตราที่สูง ขณะเดียวกันได้ปรับตัวในลักษณะเปิดกว้างสู่ระบบนานาชาติมากขึ้นก่อให้เกิดภาวะขาดแคลนกำลังคนที่มีฝีมืออย่างมากในหลายสาขาอาชีพทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมซึ่งขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ รัฐบาลได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนากำลังคนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ดังนั้นเพื่อให้การผลิตกำลังคนของกรมอาชีวศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในส่วนที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยี โดยให้บุคลากรเหล่านั้นสามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และเพื่อเร่งรัดพัฒนาคุณภาพครูวิชาชีพซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและสามารถนำไปถ่ายทอดความรู้ ฝึกทักษะวิชาชีพแก่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการสนองตอบต่อตลาดแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดตั้งสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2532 คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติจัดตั้งสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานระดับกอง สังกัดกรมอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2535 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 125 วันที่ 29 ธันวาคม 2535 โดยมีขอบเขตความรับผิดชอบดังนี้

1. กำหนดกรอบ รูปแบบ ทิศทาง เป้าหมายและเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบายแนวทางพัฒนาบุคลากรและประสานงานร่วมจัดทำแผนแม่บทในการพัฒนาบุคลากรของกรมอาชีวศึกษา

2. พัฒนาหลักสูตรและติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรการฝึกอบรม

3. ศึกษา วิเคราะห์ หรือวิจัยค้นคว้ารูปแบบ เทคนิควิธีการใหม่ในการฝึกอบรม

4. ดำเนินการจัด สนับสนุนการจัด และประสานงานการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและความร่วมมือกับต่างประเทศ รวมทั้งการติดตามประเมินผล รายงานผลการฝึกอบรมพัฒนา และให้บริการสื่อและเทคโนโลยีการฝึกอบรม

สำหรับในส่วนของการดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนาสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา ได้กำหนดภาควิชาในการดูแลรับผิดชอบดำเนินการจัดฝึกอบรมได้แก่ ภาควิชาเทคโนโลยียานยนต์ ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิต ภาควิชาเทคโนโลยีเชื่อม-โลหะแผ่น ภาควิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า ภาควิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ภาควิชาเทคโนโลยีการก่อสร้าง-โยธา-สำรวจ ภาควิชาสถาปัตยกรรม-เคหะภัณฑ์ ภาควิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ภาควิชาพืชกรรม ภาควิชาสัตวบาล ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร ภาควิชาศิลปหัตถกรรม ภาควิชาคหกรรม ภาควิชาพาณิชยกรรม ภาควิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ภาควิชาภาษาอังกฤษ และภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

2.2 การฝึกอบรมและพัฒนา

กระบวนการฝึกอบรมและพัฒนา

ระบบหรือกระบวนการการฝึกอบรมและพัฒนา Nadler (อ้างในชินเลขา กว้างสุขสถิตย์. 2540 : 40-43) ได้สร้างไว้ 9 ขั้นตอน เรียกว่า “The Critical Events Model” ซึ่งขั้นตอนต่างๆ จะต้องมีการประเมินผล และส่งผลสะท้อนย้อนกลับต่อขั้นตอนนั้นๆก่อนเสมอ เมื่อวิเคราะห์ทบทวน

ในความเปลี่ยนแปลงเพื่อความเหมาะสมก่อนที่จะก้าวไปสู่ขั้นต่อไป ซึ่งแต่ละขั้นจะต้องเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกัน มีรายละเอียด คือ

1. การกำหนดความจำเป็นในการฝึกอบรมขององค์กร (Identify the Needs of the Organization) คือ การค้นหาว่าอะไรคือปัญหาขององค์กร และปัญหานั้นสามารถแก้ปัญหาโดยการฝึกอบรมหรือไม่

2. การกำหนดงานเฉพาะที่ต้องการ (Specify Job Performance) คือ การระบุ แยกแยะ และกำหนดลักษณะของงานในแต่ละหน้าที่ ว่าการที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่นั้นๆ ได้สำเร็จลุล่วงและมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีความรู้ ทักษะ ความชำนาญในเรื่องอะไรบ้าง

3. การกำหนดความจำเป็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม (Identify Learner Needs) เมื่อสามารถระบุความจำเป็นในระดับขององค์กร และงานที่ต้องการพัฒนาแล้ว จะเป็นขั้นของการกำหนดความจำเป็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละบุคคลว่า เมื่อได้รับการพัฒนาแล้วจะสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ได้ และปัญหาขององค์กรจะได้รับการแก้ไข

4. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม (Determine Objectives) คือการกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมให้ชัดเจน โดยตรวจสอบกับความสามารถในการปฏิบัติงาน (Job Performance) ของพนักงานที่เป็นปัญหาว่าจะต้องแก้ไขอะไรอย่างไร ในระดับไหน เพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานขององค์กร

5. การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม (Build Curriculum) คือการกำหนดเนื้อหา และหัวข้อวิชาต่างๆ ที่จะสามารถตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมได้ เป็นการมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จนเกิดความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสม จนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานได้จนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมและความต้องการขององค์กร

6. การเลือกเทคนิคการฝึกอบรม (Select Instructional Strategies) คือเทคนิคต่างๆ ที่นำมาใช้ในโปรแกรมการฝึกอบรม ซึ่งจะต้องกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม สามารถกระตุ้นและชี้นำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ความรู้และทักษะตามที่กำหนดไว้ ซึ่งนักฝึกอบรมจะต้องเลือกสรรกลยุทธ์การเรียนรู้ (Learning Strategies) ประเภทต่างๆ มาใช้สนับสนุนวิทยากร (Instructor) เพื่อให้การฝึกอบรมบรรลุผลมากยิ่งขึ้น

7. การเลือกอุปกรณ์การฝึกอบรม (Obtain Instructional Resources) คือการกำหนดวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้โสตทัศนูปกรณ์ประเภทต่าง ๆ ที่จะช่วยสนับสนุนโปรแกรมการฝึกอบรม เพื่อให้การฝึกอบรมบรรลุวัตถุประสงค์ และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น การเลือกวัสดุอุปกรณ์นี้จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในเรื่องค่าใช้จ่าย ความยากง่าย เวลา และผลที่ได้จากการใช้วัสดุอุปกรณ์ด้วย

8. การดำเนินการฝึกอบรม (Conduct Training) คือ ขั้นตอนการจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ การดูแลโปรแกรมที่กำหนดไว้ให้ดำเนินไปตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า มีการปรึกษาหารือกับวิทยากร (Instructor) และตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นระยะๆ ด้วย

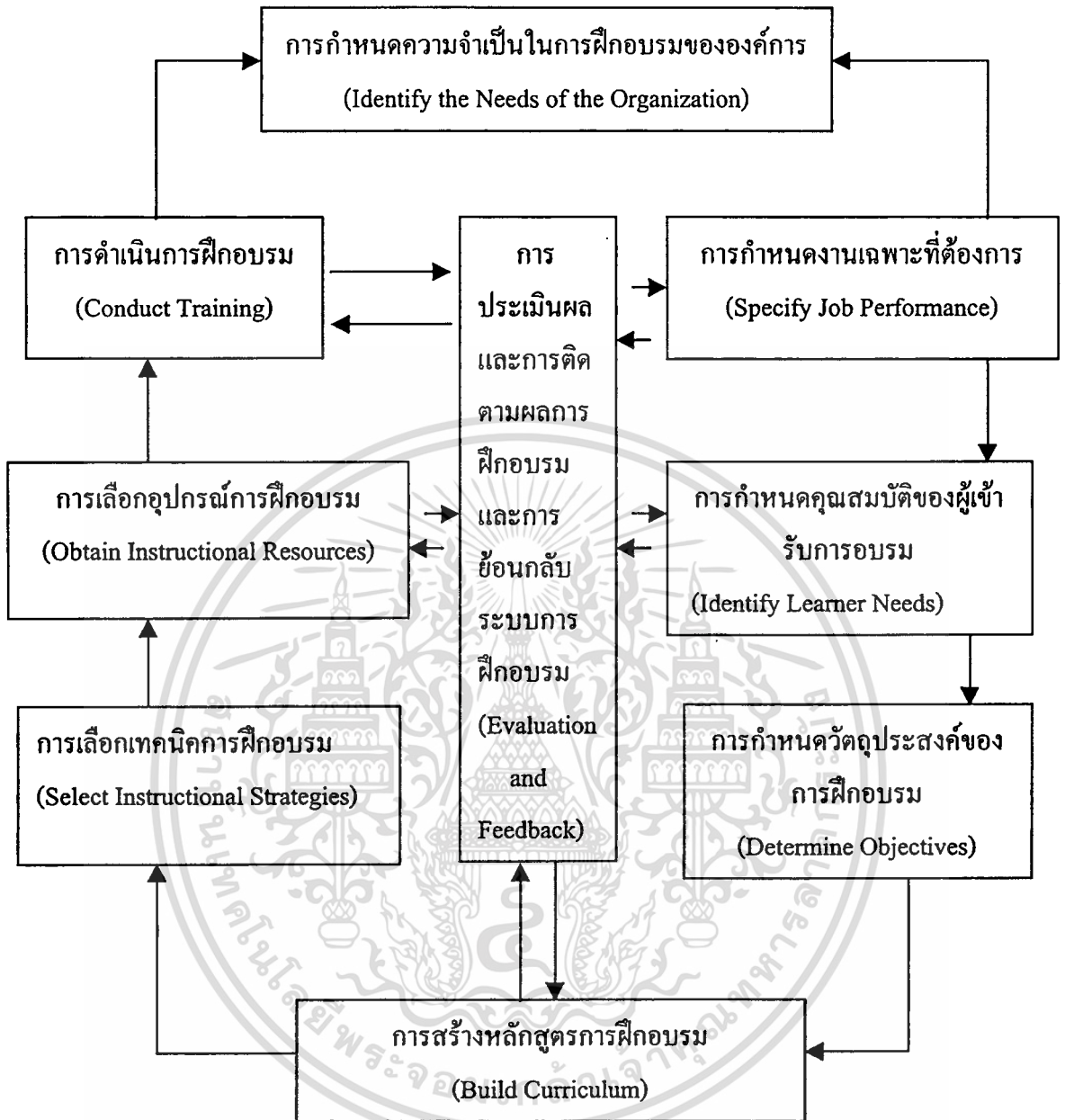
9. การประเมินผลและการติดตามผลการฝึกอบรม และการย้อนกลับระบบการฝึกอบรม (Evaluation and Feedback) คือ ในทุกขั้นตอนของกระบวนการฝึกอบรมจะต้องมีการประเมินผล และติดตามผลเสมอ เพื่อดูว่ามีปัญหาและผลกระทบใดๆ หรือไม่ คู่ค้าที่จะดำเนินการขั้นตอนต่อไปหรือไม่ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรและตัวบุคลากรตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพื่อเป็นความมั่นใจว่าโครงการที่เตรียมการขั้นนี้จะได้รับประโยชน์คู่ค้า ไม่สูญเปล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 แสดงระบบการฝึกอบรม The Critical Events Model ของ Nadler

ที่มา แผนภาพที่ 6 ของชินเลขา กว้างสุขสถิตย์ “ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรโดยการฝึกอบรม : กรณีศึกษาบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) และ บริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด” ภาคนิพนธ์ หลักสูตรพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต ปี พ.ศ.2540 หน้า38

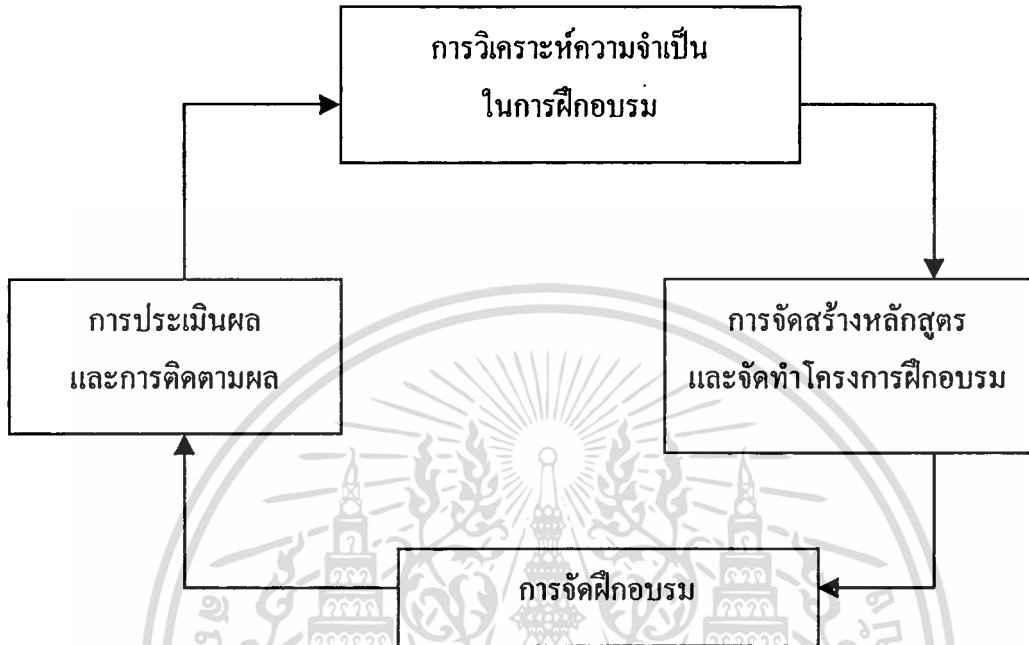
สรุปว่า การฝึกอบรมอย่างมีระบบเป็นกระบวนการ มีขั้นตอนใหญ่ๆ 4 ประการ คือ

1.วิเคราะห์หาความจำเป็นในการฝึกอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การสร้างหลักสูตรและจัดทำโครงการการฝึกอบรม
3. การจัดฝึกอบรม
4. การประเมินผลและติดตามผลการฝึกอบรม

แสดงได้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.2 แสดงกระบวนการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการฝึกอบรมและพัฒนา

การจัดฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษานั้น จะต้องคำนึงถึงปัจจัยและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดฝึกอบรมและพัฒนา ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ การสนับสนุนอย่างจริงจังของฝ่ายบริหาร ความรับผิดชอบและผูกพันในองค์กรของผู้บริหาร ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ความยุ่งยากซับซ้อนของการจัดฝึกอบรม ความรู้ทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ ความเข้าใจในหลักการเรียนรู้ และประสิทธิภาพของการบริหารงานบุคคล (ธีรวุฒิ บุญยโสภณ. 2536 : 133) ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางวิชาการเป็นปัจจัยสำคัญทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีสมัยใหม่ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงเร็วมากทำให้มนุษย์ต้องได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะอาชีพของตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอขณะเดียวกันเมื่อสถานศึกษามีการขยายงานมากขึ้น จำนวนบุคลากรก็มากขึ้นด้วย ทำให้โครงสร้างการองค์การยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น และต้องมีการจัดแบ่งงานตามความชำนาญเฉพาะด้านมากขึ้น จึงจำเป็นต้องให้บุคลากรปฏิบัติงานในลักษณะที่ขึ้นอยู่แก่กันและกันมากยิ่งขึ้นจะทำงานอิสระคนเดียวไม่ได้ ต้องทำงานเป็นทีมร่วมกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน จึงจะทำให้โครงการฝึกอบรมมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์การดังกล่าว (ธีรวุฒิ บุญยโสภณ. 2536 : 134)

2.3 แนวคิดการอาชีวศึกษากับการมีส่วนร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน

การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาวิชาชีพที่จะนำไปประกอบอาชีพทุกชนิดเพื่อดำรงชีวิต โดยมีโรงเรียนหรือสถานศึกษาและครู-อาจารย์เป็นผู้เสนอและผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายให้การสนับสนุนและควบคุมให้ตรงกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน (วีระพันธ์ สิทธิพงศ์. 2540 : 5)

หลักการสำคัญของการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงยึดถือไม่ว่าจะจัดโดยวิธีใดก็ตามคือ จะต้องมีการประสานสัมพันธ์กับภาคเศรษฐกิจ โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรม ความสัมพันธ์นี้อาจมีมากหรือน้อยตามแต่ละระบบการศึกษาและสภาพเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละประเทศและจะต้องคำนึงถึงเป้าหมายและอุดมการณ์ในการพัฒนาคนในแนวทางของการศึกษาด้วย

ด้วยเหตุที่การอาชีวศึกษาเป็นกระบวนการผลิตแรงงานที่ตอบสนองความต้องการภาคเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษากับภาคอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะในเรื่องของการจัดทำหลักสูตร การจัดหาทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนการสอน ตลอดจนวิธีการศึกษาและฝึกอบรม (วีระพันธ์ สิทธิพงศ์. 2540 : 17)

สำหรับนโยบายที่ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลกับภาคเอกชนได้ระบุไว้ดังนี้

1. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

นโยบายและมาตรการเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพนั้นมีตั้งแต่ในแผนฯ 6 นโยบายข้อ 8 ว่าด้วยการระดมสรรพกำลังในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) (อ้างในเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ. 2538 : 156) ได้ระบุว่าจะคมทรัพยากรในการจัดและพัฒนาการศึกษาจากแหล่งต่างๆ พร้อมทั้งปรับปรุงการจัดสรรและการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการศึกษา นโยบายข้อนี้ ได้กำหนดมาตรการที่สำคัญบางประการ เช่น ให้สถานประกอบการและธุรกิจเอกชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น ด้วยการให้ใช้สถานประกอบการและโรงงานเป็นแหล่งฝึกงานของนักเรียนนักศึกษาและการช่วยพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-3539) ซึ่งเป็นนโยบายการศึกษาเพื่ออาชีพนั้นในนโยบายข้อ 6 ได้กำหนดมาตรการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ ดังนี้(อ้างในเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ. 2538 : 156) คือ จัดให้มีกลไกสำหรับเชื่อมโยงระหว่างสถาบันการศึกษาและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานประกอบการเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานและประสานการจัดการศึกษาและการฝึกอบรมร่วมกัน นอกจากนี้ให้มีการจัดสรรทรัพยากรและประสานการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อผลิตกำลังคนให้เพียงพอและสอดคล้องสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ

2. แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม

นโยบายข้อที่ 3 ในแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นนโยบายการศึกษาเพื่ออาชีพนั่น ในนโยบายข้อ 3 (อ้างในเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ. 2538 : 156) ได้กำหนดมาตรการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ ดังนี้

1. พัฒนากลไกในการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน
2. ขยายขอบข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อพัฒนาอาชีวศึกษาในรูปแบบของคณะกรรมการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยแต่งตั้งคณะกรรมการในระดับกระทรวง จังหวัด และสถานศึกษา
3. ปรับปรุงระเบียบปฏิบัติให้เอื้อต่อการประสานความร่วมมือในด้านการจัดการและการใช้ทรัพยากรระหว่างองค์กรของรัฐบาลและภาคเอกชน สถานประกอบการ ชุมชน และแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ.

3. แผนพัฒนาอาชีวศึกษา

นโยบายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดอาชีวศึกษานั้นมีชัดเจนในแผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ของกรมอาชีวศึกษา (อ้างในเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ. 2538 : 157) โดยมีนโยบายข้อ 9 ระบุว่า ขยายบทบาทความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชนอย่างเป็นระบบ โดยให้มีกฎหมายรองรับเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพอาชีวศึกษาทั้งในด้านการเรียน การสอน การฝึกงาน การพัฒนาบุคลากร และการจัดระบบช่างฝึกหัด

ในแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ของกรมอาชีวศึกษานั้น (อ้างในเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ. 2538 : 157) ได้กำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนไว้ในนโยบายดังนี้ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้มีการจัดอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตลอดจนระดมทรัพยากรจากแหล่งอื่นทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

สำหรับนโยบายและมาตรการแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ของกรมอาชีวศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 8 ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในด้านการจัดการศึกษามีนโยบายดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 34) “ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน และชุมชนได้ให้ความร่วมมือและร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาและฝึกวิชาชีพ รวมทั้งให้มีการประสานงานในระดับชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการศึกษาและฝึกวิชาชีพในสถาบันทั้งของรัฐและเอกชน” โดยมีมาตรการ ดังนี้

1. เชิญชวนภาคเอกชนและชุมชนร่วมจัดทำและพัฒนาหลักสูตร จัดการเรียนการสอน จัดบุคลากร จัดการวัดและประเมินผล รวมทั้งการขยายอาชีพศึกษาระบบทวิภาคีให้กว้างขวาง และมีคุณภาพสูงขึ้น

2. สนับสนุนให้เอกชนและชุมชน ได้ร่วมมือและร่วมรับภาระรวมตลอดไปถึงการร่วมลงทุนในการจัดการการศึกษาและฝึกวิชาชีพในด้านต่างๆ รวมทั้งมีส่วนในการติดตามตรวจสอบการจัดการศึกษามากขึ้น

3. เร่งรัดติดตามให้มี พรบ. การอาชีวศึกษาแห่งชาติตามร่างที่เสนอไว้เพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความร่วมมือและประสานงานกับภาคเอกชนและสถาบันต่างๆของรัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถดำเนินการตาม พรบ. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ร่วมมือกับสถานศึกษาและองค์กรต่างๆของรัฐ และภาคเอกชนในการวางแผนจัดตั้งสถานศึกษา การรับนักเรียนนักศึกษา การพัฒนาสถานศึกษาและการพัฒนาบุคลากร ”

4. แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

นโยบายในด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนั้นปรากฏว่ามีในแผนพัฒนาระยะที่ 6 และที่ 7 (อ้างใน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และคณะ. 2538 : 158) โดยที่นโยบายทั้งสองแผนนี้คล้ายๆ กัน ในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) นโยบายข้อ 10 ระบุไว้ว่า สนับสนุนให้สถานศึกษาหาทางร่วมมือกับสถานประกอบการ ภาคเอกชน องค์กรธุรกิจอุตสาหกรรมทุกประเภท และหน่วยราชการเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา การฝึกอบรม และร่วมมือในด้านต่างๆ เพื่อสนองความต้องการซึ่งกันและกัน

ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้กำหนดนโยบายการร่วมมือกับภาคเอกชนและหน่วยงานอื่นในนโยบายข้อ 7 ซึ่งระบุไว้ว่า สนับสนุนให้สถานศึกษาร่วมมือกับสถานประกอบการ ภาคเอกชน ภาครัฐบาล และหน่วยงานต่างๆเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาโดยคำนึงถึงการสนองตอบความต้องการซึ่งกันและกัน มาตรการสำคัญในนโยบายข้อนี้ได้แก่ การส่งเสริมความร่วมมือในการฝึกงาน การพัฒนาบุคลากร และการแสวงหาการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

5. แผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน

ในแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน(อ้างในเสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และคณะ. 2538 : 158) ได้มีนโยบายการศึกษาเพื่ออาชีพ โดยกำหนดเป็นนโยบายข้อ 4 และมีมาตรการสำคัญในนโยบายข้อนี้เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอ้างอิงเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างภาครัฐบาลกับเอกชน คือ ให้มีการประสานความร่วมมือการจัดการศึกษาวิชาชีพในด้านการจัดสรรและการใช้ทรัพยากรระหว่างองค์กรของรัฐและเอกชน สถานประกอบการ ชุมชน และแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะในด้าน

1. มาตรการจูงใจให้สถานประกอบการ และหน่วยงานอุตสาหกรรมจัดฝึกแรงงานในระดับฝีมือเป็นพิเศษ

2. ส่งเสริมและร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนฝึกวิชาชีพทางด้านเทคนิค ที่ต้องการความชำนาญเฉพาะอย่าง

6. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กรมอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. ม.ป.ป. : 11 - 29) ได้กล่าวไว้ในหมวด 3 เรื่องระบบการศึกษา มาตรา 20 ว่า “การจัดอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง” และหมวด 8 มาตรา 58 ได้กำหนดว่า “ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษาและมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากร ดังกล่าว โดยให้การสนับสนุน การอุดหนุนและใช้มาตรการลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด”

นั่นหมายความว่า การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพให้ความสำคัญกับการร่วมมือกับสถานประกอบการหรือภาคธุรกิจเอกชน

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่าในการสร้างเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคธุรกิจเอกชนในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพนั้น มีในแผนการศึกษาของทั้งระดับประเทศและหน่วยงานต่างๆ ที่จัดการศึกษาเพื่ออาชีพเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องนี้ความร่วมมือที่เห็นได้ชัดเจน เช่น

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การฝึกงาน
3. การพัฒนาบุคลากร
4. การแสวงหาความช่วยเหลือในด้านต่างๆ จากองค์กรเอกชน

มาตรการสำคัญในเรื่องนี้ ได้แก่

1. การสร้างกลไกของความร่วมมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การขยายขอบเขตของความร่วมมือ
3. การสร้างแรงจูงใจในความร่วมมือ
4. การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้เอื้อต่อความร่วมมือ

2.4 ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา

2.4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

ยูวัฒน์ วุฒิเมธี (2526 : 25) ได้อธิบายความหมายของการมีส่วนร่วมในกิจกรรม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติ และการร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆอันมีผลกระทบมาถึงประชาชนเอง และการที่จะสามารถทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาและนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแล้วจำเป็นที่จะต้องยอมรับว่ามนุษย์ทุกคนต่างปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นและพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อกิจกรรมของกลุ่ม ขณะเดียวกันก็ต้องยอมรับด้วยความบริสุทธิ์ใจว่ามนุษย์นั้นสามารถพัฒนาได้ถ้ามีโอกาส และการชี้แนะที่ถูกต้อง

ลือชัย ศรีเงินยวง (2526 : 12-13) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริงจะต้องไม่หมายความว่าเพียงแต่การดึงประชาชนเข้ามาร่วม โครงการที่รัฐบาลเป็นผู้กำหนด “รูปแบบเป้าหมายของงาน” และกำหนดให้เข้าร่วมงานดังที่ผ่านมาแต่จะต้องเป็นการมีส่วนร่วมอย่างมีสำนึกรับผิดชอบและมีบทบาทอย่างเต็มที่ ตั้งแต่กันคิดปัญหา วางแผน ปฏิบัติงาน ดูแลกำกับ ตลอดจน ประเมินผล ติดตามงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริง จะต้องหมายถึง การมอบอำนาจอธิปไตยขั้นพื้นฐานคืนสู่ประชาชน การพยายามจัดตั้งและพัฒนาองค์กรประชาชนให้เข้มแข็งของการพึ่งตนเองเป็นสำคัญ

ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ (2527 : 2) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมหมายถึงการที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนในการจัดการควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคม ตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรี ในฐานะสมาชิกของสังคมในการมีส่วนร่วมประชาชนได้พัฒนาการรับรู้และภูมิปัญญาซึ่งแสดงออกในรูปการตัดสินใจ กำหนดชีวิตของตนเองเป็นของตัวเอง

Rose (1967 : 149) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมหมายถึงการที่บุคคลเข้าร่วมประชุมและการปฏิบัติกิจกรรมตามที่องค์การหรือสมาคมกำหนดไว้ การเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมในองค์การนั้นมีเหตุผลแตกต่างกันออกไป และขึ้นอยู่กับโครงสร้างและจุดประสงค์ขององค์การด้วย บุคคลบางกลุ่มเข้าร่วมในกิจกรรมขององค์การเพื่อประโยชน์ในงานอาชีพของเขา เพื่อให้ธุรกิจของเขา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้าวหน้า บางคนเข้าร่วมในองค์การเพราะเป็นผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมสูงจึงถูกกดดันให้เข้าร่วม เพื่อว่าองค์การจะได้รับประโยชน์หรือได้รับเกียรติจากการมีรายชื่อของเขายู่ในองค์การด้วย

Stavenhagen (1970 : 74) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง สมาชิกของกลุ่มมีการกระทำออกมาในลักษณะของการทำงานร่วมกันในการที่จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการร่วม ความสนใจร่วม และมีความต้องการที่จะบรรลุถึงเป้าหมายร่วมทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการเมือง หรือการดำเนินการร่วมกันเพื่อให้มีอิทธิพลต่ออำนาจมติชนไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมหรืออาจจะเป็นการดำเนินการร่วมกันในการเพิ่มอำนาจต่อการทางการเมืองทางเศรษฐกิจ การปรับปรุงสถานภาพทางสังคมของกลุ่ม

William Erwin (1976 : 138) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือ การที่บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ปัญหา ด้วยตนเองในการทำงาน โดยเน้นการมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันในการใช้ความคิด สร้างสรรค์ร่วมกับการใช้วิทยาการอย่างชำนาญและเหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาสันับสนุนให้สัมฤทธิ์ผลในการพัฒนาพร้อมติดตามงานขององค์การ และผู้ที่เกี่ยวข้อง

Chapin (1977 : 317) ได้เสนอเครื่องชี้วัดระดับความร่วมมือของบุคคลหรือการมีส่วนร่วมของประชาชนทางสังคม โดยได้กำหนดระดับความสำคัญของการร่วมกิจกรรมของสมาชิกใน องค์การของชุมชนดังนี้

1. การมีความสนใจและร่วมประชุม
2. การให้การสนับสนุนช่วยเหลือ
3. การเป็นสมาชิกและกรรมการ
4. การเป็นเจ้าหน้าที่

โดยดูได้จากลักษณะต่างๆที่แสดงออก คือ การเป็นสมาชิกของกลุ่มการเข้าร่วม กิจกรรมต่างๆ การบริจาคเงินทอง วัสดุ สิ่งของ และการเสียสละเวลา แรงงาน การเป็นสมาชิกของคณะกรรมการ และการเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมนั้นๆ โดยตรง

สรุป การมีส่วนร่วมหมายถึงการที่บุคคลให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีหลายรูปแล้วแต่จุดประสงค์ของบุคคลและองค์กร เช่น เข้าร่วมเป็นกรรมการ เข้าร่วมวางแผน เข้าร่วมเป็นผู้ดำเนินการ เข้าร่วมติดตามผลของโครงการหรืองานต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆของแต่ละบุคคลและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

2.4.2 กระบวนการมีส่วนร่วม

กระบวนการมีส่วนร่วม มีนักวิชาการหลายท่านได้สรุปไว้ดังนี้

เจมส์ คีค ปีนทอง (2525 : 11 -13) ได้แบ่งขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้

1. ปัญหาและสาเหตุของปัญหา ขั้นตอนนี้จะทำให้ทราบปัญหา สาเหตุของปัญหา ผู้ที่อยู่กับปัญหาจะรู้ปัญหาของตนเองดีที่สุด มนุษย์ย่อมจะยังมองไม่เห็นปัญหาของตนไม่ชัด จนกว่าจะมีเพื่อนมาช่วยให้ตนวิเคราะห์ถึงปัญหาและสาเหตุของปัญหาของตนได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม

3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน เพราะจะทำให้เขามีความรู้สึกเป็นเจ้าของ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยตนเองทำให้เรียนรู้การดำเนินการอย่างใกล้ชิด

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน เป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่งอีกเหมือนกัน เพราะถ้าหากขาดการติดตามและประเมินผลแล้วจะทำให้ไม่ทราบผล ไม่ว่าได้ผลดีได้รับประโยชน์หรือไม่อย่างไร การดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันในโอกาสต่อไปอาจประสบความยากลำบาก

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (อ้างในสุรัตน์ เกิดมะลิ. 2538 : 18) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายการพัฒนา คือ

1. ร่วมทำการศึกษา ค้นคว้า ถึงปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนตลอดถึงความต้องการของชุมชน

2. ร่วมค้นหา สร้างรูปแบบ และวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขและลดปัญหาของชุมชนหรือเพื่อสร้างสรรค์ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน หรือสนองความต้องการของชุมชน

3. ร่วมวางแผนนโยบาย หรือ แผนงาน หรือ โครงการ หรือกิจกรรมเพื่อจัดและแก้ไขตลอดจนสนองความต้องการของประชาชน

4. ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วม

5. ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6. ร่วมการลงทุนในกิจกรรมโครงการของชุมชนตามขีดความสามารถของตนเอง และของหน่วยงาน

7. ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการ และกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

8. ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และร่วมบำรุงรักษาโครงการและกิจกรรมที่ทำให้ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล ให้ใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

Johm M. Cohen and Norman T. Uphoff (1977: 5 -10) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมเป็น

4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบไปด้วย การริเริ่มตัดสินใจ การดำเนินการตัดสินใจ และการตัดสินใจปฏิบัติการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุน ด้านทรัพยากร การบริหาร และการประสานขอความร่วมมือ

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางสังคม หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)

World Health Organization (อ้างในสถาบันดำรงราชานุภาพ, สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. 2539 : 10-12) ได้เสนอรูปแบบของการมีส่วนร่วม ที่ถือว่าเป็นรูปแบบที่แท้จริงหรือสมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผน ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา จัดอันดับความสำคัญ ตั้งเป้าหมาย กำหนดการใช้ทรัพยากร กำหนดวิธีการติดตามประเมินผลและประการที่สำคัญคือ การตัดสินใจด้วยตนเอง

2. การดำเนินกิจกรรม ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการ และการบริหารการใช้ทรัพยากร มีความรับผิดชอบในการจัดสรรควบคุมทางการเงินและบริการ

3. การใช้ประโยชน์ ประชาชนจะต้องมีความสามารถในการนำเอากิจกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นการเพิ่มระดับของการพึ่งตนเองและควบคุมสังคม

4. การได้รับประโยชน์ ประชาชนจะต้องได้รับการแจกจ่ายผลประโยชน์จากชุมชนในพื้นที่เท่ากัน ซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ส่วนตัว สังคม หรือวัตถุก็ได้
สรุป กระบวนการมีส่วนร่วมโดยทั่วไปมีดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการศึกษาปัญหา หาสาเหตุของปัญหา หาวิธีแก้ปัญหา เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการดำเนินงาน

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน โดยมีการรวมกลุ่มอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเพื่อกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ วิธีการ แนวทางในการดำเนินงาน และทรัพยากรที่ต้องใช้

3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนา โดยการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ แรงงาน เงินทุน หรือเข้าร่วมบริหารงาน การใช้ทรัพยากร การประสานงานและดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก

4. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เป็นการนำผลที่เกิดขึ้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ

5. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น

2.4.3 ลักษณะของการมีส่วนร่วม

ลักษณะของการมีส่วนร่วมหรือรูปแบบการมีส่วนร่วมมีนักวิชาการสรุปไว้ดังนี้

สุพรรณิ ไชยอำพร และสนิท สมัครการ (2535 : 37) ได้สรุปไว้ว่ารูปแบบการมีส่วนร่วม

สามารถแยกออกเป็นประเภทได้คือลักษณะการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Genuine Participation)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ถ้าหากไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง จะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในทุกขั้นตอนของการดำเนินโครงการ ส่วนการมีส่วนร่วมไม่แท้จริง เช่น ร่วมลงแรงในการทำโครงการ ร่วมบริจาคเงินหรือสิ่งของอื่นๆ เป็นบางส่วนหรือร่วมบำรุงรักษาโดยไม่ได้ตัดสินใจ

กรณีการ ชมดี (2539 : 18) สรุปรูปแบบของการมีส่วนร่วมเป็น 10 รูปแบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมประชุม (Attendance of Meeting)
2. การมีส่วนร่วมออกเงิน (Financial Contribution)
3. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ (Membership on Committees)
4. การมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (Position of Leadership)
5. การมีส่วนร่วมสัมภาษณ์ (Interviewer)
6. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ชักชวน (Solicitor)
7. การมีส่วนร่วมเป็นผู้บริโภค (Customer)
8. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม (Entrepreneur)
9. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ใช้แรงงานหรือเป็นลูกจ้าง (Employee)
10. การมีส่วนร่วมออกวัสดุอุปกรณ์ (Material Contribution)

ปธาน สุวรรณมงคล (2539 : 16) ได้กำหนดขอบเขตของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทไว้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงาน
3. การมีส่วนร่วมของชุมชนในผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการประเมินผล

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (อ้างในสมาน ธรรมรส. 2541 : 22-24) ได้กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วม มีหลายระดับตั้งแต่เป็นสมาชิกจนถึงการเป็นผู้นำ ดังนี้

1. เป็นสมาชิก
2. เป็นสมาชิกที่เข้าร่วมการประชุม
3. เป็นสมาชิกที่บริจาคช่วยเหลือ
4. เป็นกรรมการ
5. เป็นประธานกรรมการ
6. สมาชิกผู้นั้นทำอะไรระหว่างประชุม
7. สมาชิกผู้นั้นเล่นบทบาทอะไรระหว่างประชุม

E. Stuart Champin (อ้างในสุรัตน์ เกิดมะลิ. 2538 : 14) ได้ทำการศึกษาแบบของการมี

ส่วนร่วมและแบ่งแบบของการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 แบบ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การมีส่วนร่วมประชุม (Attendance of Meetings)
2. การมีส่วนร่วมออกเงิน (Financial Contribution)
3. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ (Membership on Committees)
4. การมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (Position of Leadership)

Jose A. Aqbayani Tr. (อ้างในสุรินทร์ คล้ายจินดา. 2539 : 17) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 10 แบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมประชุม
2. การมีส่วนร่วมบริจาคเงินและวัสดุ
3. การมีส่วนร่วมเป็นสมาชิก
4. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ
5. การมีส่วนร่วมในการทำงาน
6. การมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ
7. การมีส่วนร่วมออกความคิดเห็น
8. การมีส่วนร่วมออกเสียงสนับสนุนหรือคัดค้าน
9. การมีส่วนร่วมใช้ประโยชน์ได้ถูกต้อง
10. การมีส่วนร่วมช่วยเหลือในการรักษาโครงการ

Lee J. cary (อ้างในสุรินทร์ เกิคมะลิ. 2538 : 15) ได้แบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 แบบ คือ

1. เป็นสมาชิกร่วมประชุม (Membership)
2. เป็นสมาชิกผู้เข้าประชุม (Attendance of Meeting)
3. เป็นสมาชิกผู้บริจาคเงิน (Financial Contribution)
4. เป็นกรรมการ (Membership on Committees)
5. เป็นประธาน (Position of Leadership)

Lander milk & Latitos (อ้างในสมปอง ประเสริฐผล. 2538 : 15) ได้จัดลำดับการมีส่วนร่วมในลักษณะต่างๆ กัน คือ

1. การเข้าร่วมประชุม
2. การออกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
3. การทำปัญหาให้กระจ่าง
4. การออกเสียงสนับสนุนหรือคัดค้าน
5. การออกเสียงเลือกตั้ง
6. การบริจาคเงิน
7. การช่วยเหลือด้านแรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. การใช้โครงการที่จะเป็นประโยชน์ให้ถูกต้อง
9. การช่วยเหลือคนในการรักษาโครงการ
- 10.การทำงานกับตัวนำการเปลี่ยนแปลง

สรุป ลักษณะหรือรูปแบบการมีส่วนร่วมบางส่วนจะครอบคลุมถึงกระบวนการของการมีส่วนร่วม ลักษณะการมีส่วนร่วมอาจแบ่งได้ดังนี้

1. เป็นการสนับสนุนทรัพยากรคือการสนับสนุนเงิน วัสดุอุปกรณ์ แรงงาน หรือการช่วยกิจกรรม คือการเข้าร่วมในการวางแผน การประชุมแสดงความคิดเห็น การดำเนินการ การติดตาม และประเมินผล

2. อำนาจหน้าที่ของผู้เข้าร่วมคือ เป็นกรรมการ เป็นสมาชิก มีโอกาสเข้าร่วมเสนอปัญหา และแนวทางในการแก้ปัญหา

2.4.4 การมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา

2.4.4.1 การมีส่วนร่วมด้านการสำรวจปัญหา

การมีส่วนร่วมด้านการสำรวจปัญหาเป็นการร่วมศึกษา ค้นคว้าถึงปัญหา สาเหตุของปัญหา ร่วมค้นคว้าและสร้างรูปแบบ และวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาและลดปัญหา เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (วารสารสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา. 9 (19) : 6) กล่าวว่า การเชิญตัวแทนจากสถานประกอบการทั่วประเทศเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการอาชีวศึกษาของประเทศ ส่วนในระดับท้องถิ่นสถานศึกษาแต่ละแห่งควรเปิดโอกาสให้ตัวแทนสถานประกอบการในท้องถิ่นเข้ามาช่วยคิดช่วยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเปิดสาขาวิชา หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การประกันคุณภาพการศึกษา คุณภาพครู-อาจารย์ ฯลฯ แนวทางดังกล่าวจะช่วยให้อีกสองฝ่ายต่างทราบความคิดเห็น ความต้องการ ความจำกัด และปัญหาของกันและกัน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2539 : 18) กล่าวว่า ภาคเอกชนเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการอาชีพ เป็นผู้จ้างงาน ตรวจสอบ ประเมินคุณภาพฝีมือแรงงานรวมถึงการพัฒนาแรงงานและการสร้างงาน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องร่วมมือ ทศนา แสงศักดิ์ (2542 : 79) กล่าวว่า สำหรับการจัดการอาชีวศึกษาเปิด โอกาสให้ภาคธุรกิจเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นกรรมการ เช่น กรรมการที่ปรึกษา กรรมการบริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับวีระพันธ์ สิทธิพงษ์ (2540 : 158) กล่าวว่าช่องทางความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ เช่น ให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถาบันการศึกษา เช่น เป็นกรรมการสภาสถาบัน เป็นกรรมการบริหารวิทยาลัย วิทยาเขต ฯลฯ ให้ผู้อำนวยการหรือนักวิชาชีพจากอุตสาหกรรมเข้ามาเป็นคณะกรรมการหรือที่ปรึกษาของสถานศึกษา

2.4.4.2 การมีส่วนร่วมด้านการวางแผนดำเนินการ

การมีส่วนร่วมด้านการวางแผนดำเนินการเป็นการร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา

จัดลำดับความสำคัญ ตั้งเป้าหมาย กำหนดการใช้ทรัพยากร กำหนดวิธีการติดตามประเมินผลและเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประการสำคัญ คือ การตัดสินใจด้วย (World Health Organization, 1981 อ้างในสถาบันดำรงราชานุภาพ, สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. 2539 : 10-12)

ชินภัทร ภูมิรัตน์ (2542 : 11) ได้สรุปผลการประชุมกองเกรสนานาชาติ ครั้งที่ 2 เรื่องเทคนิคและอาชีพศึกษาว่า บทบาทของผู้จ้างงานจะต้องมีมากขึ้น โดยเฉพาะการไปมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเทคนิคและอาชีพศึกษารวมทั้งจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มความต้องการของสถานประกอบการในอนาคต

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542 : 103-104) กล่าวว่า การสร้างหลักสูตรส่วนหนึ่งต้องสร้างมาจากความต้องการของอุตสาหกรรม ธุรกิจและบริการ และสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการเพราะเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

Kneqevich (อ้างในจตุรันต์ วัฒนประทีป. 2542 : 12) ได้กล่าวว่าการวางแผนเป็นการกำหนดอนาคตและการลดความไม่แน่นอน การเตรียมเพื่ออนาคตหรือส่งเสริมให้เกิดความพร้อม การกำหนดทิศทางเป็นสิ่งที่แสดงถึงการตัดสินใจ การเตรียมการด้านนวัตกรรม การคาดการณ์หรือการป้องกัน เป็นกลไก รูปแบบ หรือเครื่องมือที่ใช้ในการประสานงานและการควบคุม โดยได้กล่าวสรุปว่าการวางแผนเป็นชุดของกิจกรรมที่สมเหตุสมผลและมีรูปแบบที่นำไปสู่การมีส่วนร่วม การกำหนดแนวทาง และจุดหมายบางประการภายในเวลาที่กำหนดเป็นการส่งเสริมให้บุคคลและหน่วยงานมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นและบรรลุวัตถุประสงค์โดยวิธีการที่ดีที่สุด

อุทัย บุญประเสริฐ (2527 : 19) กล่าวว่า การวางแผนเป็นความพยายามขององค์กรหรือหน่วยงานในการกำหนดสิ่งที่ต้องปฏิบัติจัดทำ เพื่อให้ตอบสนองต่อภารกิจ ตอบสนองปัญหาและความต้องการให้ได้ผลดีที่สุดด้วยวิธีที่เหมาะสมที่สุด มีประสิทธิภาพสูงสุดภายใต้ความจำกัดของทรัพยากรและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมในอนาคต โดยมุ่งความสำเร็จและการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพเป็นหัวใจสำคัญ

2.4.4.3 การมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติการ

การมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติการเป็นการร่วมสนับสนุนด้านทรัพยากร การบริหารและการประสานงานขอความร่วมมือ (John M. Cohen and Norman T. Uphoff. 1977 : 8) มีการแลกเปลี่ยนบุคลากร โดยให้อาจารย์ไปทำงานเป็นครั้งคราวในอุตสาหกรรม และให้ผู้ชำนาญการหรือนักวิชาชีพของอุตสาหกรรมมาช่วยงานในสถานศึกษาร่วมมือกันศึกษาวิจัย สัมมนา จัดนิทรรศการ หรือกิจกรรมต่างๆ ร่วมมือกันจัดโครงการฝึกอบรมในสถานประกอบการหรือในสถานศึกษา (วิระพันธ์ สิทธิพงศ์. 2540 : 158)

จากรายงานประจำปี 2541-2542 ภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาอาจารย์

ด้านทักษะวิชาชีพสรุปได้ดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2542 : 44 - 45)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. โครงการความร่วมมือผลิตกำลังคนด้านอุตสาหกรรมน้ำมันและปิโตรเคมีระหว่าง กรมอาชีวศึกษาและกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันและปิโตรเคมี

กลุ่มบริษัทผู้ผลิตน้ำมันและปิโตรเคมี ประกอบด้วย การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย บริษัทปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) บริษัทไทยออยล์ จำกัด บริษัทเอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน บริษัทโรงกลั่นน้ำมันระยอง จำกัด และบริษัทสตาร์ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด ได้ลงนามความร่วมมือกับกรมอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2542 ดำเนินการพัฒนา ในกิจกรรมหลัก 2 ประการคือ (1) การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร สาขาปิโตรเคมีและเครื่องมือวัด และควบคุมในอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะงานที่ปฏิบัติจริง(2)จัดการศึกษาคุณวุฒิให้ ครู-อาจารย์เข้าร่วมโครงการ ณ โรงงานกลั่นน้ำมันในกลุ่มให้ได้มีประสบการณ์นำมาจัดการเรียน การสอนได้อย่างเหมาะสม

2. โครงการพัฒนาด้านอัญมณีและเครื่องประดับ

สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ ได้เล็งเห็นความสำคัญในการผลิตกำลังคนจึงได้ให้ความช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนให้นักลากรในสถานศึกษาที่เปิดสอนด้านอัญมณีและเครื่องประดับพัฒนา คือ เข้ารับการอบรมเรื่องการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ 3 รุ่น 23 คน การเข้าร่วมสัมมนาการพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การได้รับความช่วยเหลือด้านเอกสารตำราใช้ประกอบการเรียนการสอนด้านวัสดุศาสตร์ อัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. โครงการร่วมมือพัฒนาด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการโรงแรม

โครงการนี้ทำให้ครูอาจารย์ได้รับประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงานอาชีพในสถานประกอบการ พัฒนาเนื้อหาของรายวิชาต่างๆตามหลักสูตรให้เข้าสู่ระดับนานาชาติจากรูปแบบของสวิตเซอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลียทางการต้อนรับ แผนกภัตตาคาร จัดเลี้ยง แผนกแม่บ้าน และแผนกอาหารและเครื่องดื่ม จัดฝึกอบรมระยะยาวเป็นโครงการนำร่อง โดยความร่วมมือของสมาคมโรงแรมไทยภาคใต้ และสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตและ พัฒนาเครื่องมือติดตามประเมินผล และจัดทำมาตรฐานครูวิชาชีพ สาขาท่องเที่ยวและการโรงแรม

4. โครงการความร่วมมือระหว่างกรมอาชีวศึกษากับบริษัท เทเลคอมเอเชีย กอเปอเรชั่น จำกัด เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านเทคโนโลยีด้านโทรคมนาคม

กรมอาชีวศึกษาได้รับความร่วมมือจากบริษัทนี้มาอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการพัฒนาบุคลากรทั้งครูและนักเรียน ฝึกอบรมร่วมกับพนักงานของสถานประกอบการให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร บริษัทเทเลคอมเอเชีย กอเปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ต้องการแก้ปัญหาการขาดแคลนกำลังคนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีโทรคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่างเทคนิคซึ่งได้ดำเนิน ความร่วมมือมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ในหลายรูปแบบ นับตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรปวส.สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาระบบเทคนิคระบบสื่อสารและจัดทำหลักสูตร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาโทรคมนาคม การพัฒนาครู-อาจารย์โดยการฝึกอบรมและศึกษาคูงาน การให้นักศึกษาได้เข้าฝึกงาน/ศึกษาคูงานที่บริษัท การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมข่ายสายตอนนอกที่วิทยาลัยเทคนิคคอนเมืองและส่งมอบให้กรมอาชีวศึกษาเพื่อให้เป็นสถานที่ฝึกอบรมครู-อาจารย์ นักศึกษาและพนักงานของบริษัทฯ เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2543 นอกจากนี้ยังได้จัดทำสื่อการเรียนการสอนให้กับสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ 5 แห่ง ได้แก่ บอร์ดสาธิตแห่งละ 1 ชุดๆละ 4 บอร์ด จัดทำวีดิทัศน์จำนวน 2 เรื่อง คือ 1.งานข่ายสายตอนนอก 2. เทคโนโลยีสื่อสารไร้พรมแดน (กรมอาชีวศึกษา. 2543 :2)

5. โครงการความร่วมมือระหว่างกรมอาชีวศึกษา กับ บริษัท ออโต้แอลายแอนซ์ ประเทศไทย จำกัด

บริษัท ออโต้แอลายแอนซ์ ประเทศไทย จำกัด เป็นบริษัทร่วมทุนประกอบธุรกิจด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ระหว่างบริษัท ฟอร์ด จากประเทศสหรัฐอเมริกา บริษัท มาสด้า จากประเทศญี่ปุ่น และบริษัท กมลสุโกศลประเทศไทย ได้ให้ความร่วมมือพัฒนาครู-อาจารย์และพัฒนาหลักสูตร พร้อมทั้งมอบครุภัณฑ์รถยนต์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ใช้ในการฝึกงานในสถานศึกษา ซึ่งจะมีความร่วมมือต่อเนื่องกันต่อไป

จากรายงานประจำปี 2542-2543 ของกรมอาชีวศึกษาในส่วนที่ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ได้แก่ความร่วมมือจากบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) ในการพัฒนาบุคลากรครู-อาจารย์ นักเรียนนักศึกษา สาขาช่างก่อสร้าง ซึ่งจะดำเนินงานตั้งแต่ปี 2543-2547 โดยมีเป้าหมายของการดำเนินงานคือ ร่วมมือกับสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา จัดอบรมครู-อาจารย์วิชาช่างก่อสร้างทั่วประเทศปีละ 4 รุ่นๆละ 100 คนบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง บริจาคปูนซีเมนต์สนับสนุนพัฒนาการเรียนการสอนและการแข่งขันทักษะวิชาชีพพระดับปวช. ปวส.แก่สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เปิดสอนวิชาช่างก่อสร้าง ปีละไม่น้อยกว่า 300 ตัน บริษัทจัดส่งวิทยากรบรรยายความรู้แก่นักเรียน-นักศึกษาสาขาช่างก่อสร้าง ณ สถานศึกษา (กรมอาชีวศึกษา. 2543 : 81)

นอกจากนี้สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษาได้สรุปรูปแบบความร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนในการจัดโครงการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่ครูอาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาในปีงบประมาณ 2538-2541 โดยภาคธุรกิจเอกชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ (สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา. 2541 : 1- 25)

1. ร่วมวางแผนหลักสูตรในการจัดฝึกอบรม
2. ร่วมจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม
3. ร่วมเป็นวิทยากร
4. จัดทำต้นแบบชุดฝึกประกอบการฝึกอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. มอบสื่อประกอบการสอนชุดฝึกให้กับผู้อบรมไปใช้ประกอบการสอน เช่น เอกสาร แผ่นใส ม้วนวีดีโอ หุ่นจำลอง เครื่องยนต์ ฯลฯ
6. ให้เป็นสถานที่ฝึกอบรมและดูงาน โดยให้ใช้อุปกรณ์ เครื่องจักรกล และให้เยี่ยมชม ศึกษาดูงานในโรงงานหรือสถานประกอบการ
7. ให้อาหาร อุปกรณ์และสื่อในการฝึกอบรม
8. บริการอาหารว่างและเครื่องดื่มและบางครั้งเลี้ยงอาหารกลางวันด้วย
9. มอบวุฒิบัตร
10. บริการที่พักให้ผู้อบรม
11. ให้อบรมชุดฝึกอบรม
12. เป็นคณะกรรมการดำเนินงานการฝึกอบรมและพัฒนา

2.4.4.4 การมีส่วนร่วมด้านการลงทุน

การมีส่วนร่วมในด้านการลงทุน เป็นการร่วมออกเงิน บริจาคเงินทอง วัสดุสิ่งของและสนับสนุนด้านทรัพยากร ทัศนาศาสตร์ (2542 : 77) กล่าวว่าความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับภาคธุรกิจเอกชนมีทั้งที่เป็นระบบและไม่เป็นระบบ ที่เป็นระบบจะมีข้อตกลงร่วมกัน โดยมีเงื่อนไขสัญญาและสิทธิประโยชน์ต่างๆร่วมกัน ความร่วมมือที่เกิดขึ้นจึงแบ่งเป็น 2 ลักษณะ กล่าวคือ

1. ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ มีการทำสัญญาข้อตกลงต่างๆร่วมกัน ระหว่างกรมอาชีวศึกษากับบริษัท ซึ่งจะได้ประโยชน์ร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย

2. ความร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ ไม่มีการทำสัญญาข้อตกลงต่างๆ เป็นความร่วมมือที่สถานประกอบการยินดีให้ความช่วยเหลือ เช่น ให้เป็นสถานที่ศึกษาดูงานโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ

วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2542 : 157-158) กล่าวว่าสถานประกอบการทำสัญญาช่วยเหลือหรือแลกเปลี่ยน ให้ ขอยืม หรือยอมให้สิ่งอำนวยความสะดวกการทำงาน หรือการเรียนการสอน เช่น ห้องทดลอง ห้องสมุด หรือเครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ นอกจากนี้ร่วมกันทำงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นงานวิจัยทางวิชาการของสถาบัน งานวิจัยเพื่อค้นหาคำตอบใหม่หรืองานวิจัยเพื่อพัฒนาผลผลิตของอุตสาหกรรม สถานประกอบการอุตสาหกรรม ให้นักศึกษาและคณาจารย์เข้าไปฝึกงานตามระยะเวลาที่เหมาะสม ทัศนาศาสตร์ (2542 : 79) กล่าวว่า สถานประกอบการให้การสนับสนุนด้านการเงิน (Sponsor) เช่นสถานประกอบการของตั้งร้านแสดงสินค้า ขอลงประชาสัมพันธ์ในหนังสือหรือเอกสาร เป็นต้น รูปแบบนี้ไม่มีข้อผูกมัดมากนัก สถานศึกษาจะได้รับผลประโยชน์ในรูปของการเงิน ส่วนสถานประกอบการจะได้รับการประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือด้านวิชาการที่ทำความตกลงร่วมกันเป็นกรณีเฉพาะเรื่องขึ้นอยู่กับความประสงค์ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานประกอบการแต่ละแห่ง เช่น โครงการร่วมมือกับบริษัทไอซีซี จำกัด เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเสริมสวย โครงการร่วมมือกับสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาช่างเย็บจักรอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค โครงการร่วมมือกับกลุ่มธุรกิจโรงแรมและท่องเที่ยวเพื่อผลิตกำลังคนในสาขาธุรกิจโรงแรมและท่องเที่ยว

จากสรุปรูปแบบความร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพแก่ครู-อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาในปีงบประมาณ 2538-2541 ของสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา (2541 : 1-25) ในส่วนที่ภาคธุรกิจเอกชนได้มีส่วนร่วมในการลงทุนด้านการฝึกอบรมและพัฒนาได้แก่ การเป็นวิทยากร มอบสื่อประกอบการสอนชุดฝึกให้ผู้อบรมไปใช้ประกอบการสอน ให้เป็นสถานที่ฝึกอบรมและดูงาน ให้ใช้อุปกรณ์และเครื่องจักร ให้เยี่ยมชมศึกษาดูงานในโรงงานหรือสถานประกอบการ จัดทำต้นแบบชุดฝึกประกอบการฝึกอบรม ซึ่งแต่ละบริษัทมีส่วนร่วมในการลงทุนแตกต่างกัน

จากการวิจัยของวราพรธรรม น้อยสุวรรณ (2539 : 86) เรื่องการศึกษาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับโรงงานอุตสาหกรรมโดยการฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาในประเทศไทย ได้กล่าวถึงเรื่องการฝึกอาชีพว่าเป็นเรื่องที่ยากใหม่ที่โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ไม่เคยทำมาก่อน ทำให้ไม่ตระหนักในความสำคัญของการจัดการให้นักเรียน นักศึกษาได้ฝึกงาน จึงไม่มีแรงจูงใจจะให้ความร่วมมือ กลับคิดว่าเป็นภาระรับผิดชอบและเสียผลประโยชน์และไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ดังนั้นถ้าต้องการให้ภาคธุรกิจเอกชนมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาในปริมาณที่มาก ควรมีการประชาสัมพันธ์ ประสานงาน และสร้างแรงจูงใจ

2.4.4.5 การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์

การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์ เป็นการรับผลประโยชน์ร่วมกันซึ่งแต่ละฝ่ายจะได้รับผลประโยชน์จากการร่วมมือกัน สำหรับการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับภาคธุรกิจเอกชน วิระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2542 : 155-157) จำแนกการได้รับผลประโยชน์ออกเป็น ส่วนๆ ดังนี้

สถาบันการศึกษา

1. เป็นช่องทางให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการกำลังคนทางช่างอุตสาหกรรม และเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา

2. สามารถสร้างประสบการณ์ตรงทางด้านอาชีพให้กับนักศึกษา

3. ผลิคนักศึกษาที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรม

4. ลดงบประมาณในการจัดกิจกรรมการฝึกงาน

5. สามารถให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงในการใช้วัสดุอุปกรณ์เครื่องจักรที่

ทันสมัย

6. ลดภาระในการหางานทำกับผู้จัดการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในท้องถิ่นเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. สถานศึกษาได้ใช้ทรัพยากรจากสถานประกอบการเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา
8. อาจารย์มีโอกาสพัฒนาตัวเองให้มีความรู้ทันต่อเทคโนโลยีจากสถานประกอบการ
9. ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน
  10. สามารถแลกเปลี่ยนบุคลากรในการดำเนินงาน และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันกับสถานประกอบการ
  11. ได้เสริมความรู้ที่สถานศึกษา/สถานประกอบการยังขาดอยู่
  12. ได้ผู้ชำนาญการหรือนักวิชาชีพจากภาคอุตสาหกรรมมาเป็นอาจารย์พิเศษหรือร่วมเป็นนักวิจัยหรือเป็นที่ปรึกษาด้านวิชาการ
  13. เป็นช่องทางได้แหล่ง เงินทุนการวิจัยและหัวข้อวิจัยจากอุตสาหกรรมสถานประกอบการ
1. ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาของประเทศอันถือเป็นการทำประโยชน์กับสังคมส่วนรวม
2. ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากำลังคน
3. เป็นการประหยัดงบประมาณและบุคลากรได้บ้างจากการใช้แรงงานของสถานศึกษามาร่วมในขบวนการผลิตและประหยัดในการรับภาระการฝึกอบรมใหม่ในการรับเข้าทำงาน
4. ได้แรงงานที่มีคุณภาพและพร้อมเข้าทำงาน
5. ได้ใช้ประโยชน์ทางวิชาการและความชำนาญการจากสถานศึกษาทางด้านอุปกรณ์การทดสอบและวิจัยหรือบุคลากรที่สถานประกอบการไม่มี
6. ก่อให้เกิดความร่วมมือในการค้นคว้าและวิจัยในการพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ สำหรับพัฒนาผลผลิตของภาคธุรกิจและสถานประกอบการ
7. กระตุ้นให้บุคลากรของภาคธุรกิจเอกชนตื่นตัวต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถ
8. ประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมจะเพิ่มขึ้นในระยะยาวตลอดไป
9. เป็นการประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงของภาคธุรกิจเอกชน ภาพพจน์ของภาคธุรกิจเอกชนจะดีขึ้นในแง่เป็นผู้มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของประโยชน์ที่จะเกิดแก่เศรษฐกิจของประเทศเป็นการมีส่วนร่วมจากการให้ความร่วมมือ และมีส่วนช่วยลงทุนในการผลิตแรงงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัฐบาลและสังคมส่วนรวม

1. ประหยัดงบประมาณการลงทุนเพื่อการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาและได้รับประโยชน์สูงสุดจากการลงทุน
2. ก่อให้เกิดระบบการจัดการศึกษาช่างเทคนิคแบบใหม่ๆ ที่อาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทางการศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาประเทศ
3. ช่วยให้การดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติด้านการวางแผนผลิตกำลังคนเป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง
4. สังคมตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบที่ทุกฝ่ายในสังคมจะได้ร่วมมือกันเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาและอุตสาหกรรมของประเทศ

รวิวรรณ ชินะตระกูล (2538 : 187) กล่าวว่า การสร้างความร่วมมือทำให้สถานประกอบการจะได้รับผลประโยชน์ดังนี้คือ

1. ประหยัดงบประมาณและบุคลากร เพื่อที่จะใช้ในการผลิตแรงงาน
2. ได้รับบริการทางวิชาการจากสถานศึกษาในส่วนที่สถานประกอบการยังขาดอยู่
3. ก่อให้เกิดการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาผลผลิตของสถานประกอบการ
4. กระตุ้นให้บุคลากรของสถานประกอบการมีการตื่นตัวต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถ
5. ทำให้ประสิทธิผลของสถานประกอบการในระยะยาวดีขึ้นทำให้ภาพจน์ของสถานประกอบการในสายตาของสังคมดีขึ้น เกิดความเข้าใจและเห็นความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศในส่วนรวมดีขึ้น
6. มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับปัจจุบัน
7. ทำให้สถานประกอบการรู้จักหน่วยงานอื่นมากขึ้น ช่วยให้การปรึกษาหารือในเรื่องต่างๆ ง่ายขึ้น

2.4.4.6 การมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล

การมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล เป็นการร่วมติดตามผลและประเมินผลการดำเนินงาน โครงการหรือกิจกรรมหลังจากการดำเนินงาน สรุปผลและร่วมเสนอแนะการแก้ปัญหาคำดำเนินโครงการร่วมกัน

การประเมินผลการฝึกอบรม จะเป็นเครื่องช่วยให้ทราบถึงอุปสรรคข้อขัดข้อง และวัดความสามารถในการฝึกอบรม ซึ่งสามารถนำไปปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงการฝึกอบรมให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป วัดดูประสงค์ของการประเมินผลการฝึกอบรมนั้น คือ เพื่อที่จะได้ทราบผลการฝึกอบรมที่ได้ดำเนินการสำเร็จแล้ว ได้รับผลคุ้มค่าตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงใด หรือสมควรจะปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง โดยการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งผู้เข้าอบรมได้เรียนรู้และฝึกฝน

กับสิ่งที่องค์กรต้องการให้เขาได้รับและเข้าใจตลอดจนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือผลงาน
 ของผู้เข้ารับการอบรมดีขึ้น เลวลงหรือคงที่ หรือเปลี่ยนแปลง (อุทัย หิรัญโต. 2523 : 163)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผล โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจและตามลักษณะการมีส่วนร่วมซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น จำนวน 33 คน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังจำนวน 75 คน รวม 108 คนจาก 108 บริษัทฯ ละ 1 คน
  2. ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น จำนวน 24 คน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังจำนวน 71 คน รวม 95 คนจาก 95 บริษัทฯ ละ 1 คน
- รวมประชากรทั้งสิ้น 203คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Krejcie and Morgan แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แล้วเทียบสัดส่วนจากจำนวนประชากรทั้งหมดกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จะได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางในเขตต่างๆ กลุ่มตัวอย่างมีดังนี้
    - เขตนิคมอุตสาหกรรมบางชัน = $136 \text{ คน} \times 33 \text{ คน} / 203 \text{ คน} = 22.1 \text{ คน}$
    - เขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง = $136 \text{ คน} \times 75 \text{ คน} / 203 \text{ คน} = 50.2 \text{ คน}$
  2. ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่ในเขตต่างๆ กลุ่มตัวอย่างมีดังนี้
    - เขตนิคมอุตสาหกรรมบางชัน = $136 \text{ คน} \times 24 \text{ คน} / 203 \text{ คน} = 16 \text{ คน}$
    - เขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง = $136 \text{ คน} \times 71 \text{ คน} / 203 \text{ คน} = 47.6 \text{ คน}$
- รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 136 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อเขตนิคม	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ขนาด กลาง	ขนาด ใหญ่	รวม	ขนาด กลาง	ขนาด ใหญ่	รวม
นิคมอุตสาหกรรมบางชัน	33	24	56	22	16	38
นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง	75	71	147	50	48	98
รวม	108	95	203	72	64	136

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามรวม 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผน ดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผลรวมทั้งหมด 43 ข้อ

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง ความต้องการการมีส่วนร่วมมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความต้องการการมีส่วนร่วมมาก
- 3 หมายถึง ความต้องการการมีส่วนร่วมปานกลาง
- 2 หมายถึง ความต้องการการมีส่วนร่วมน้อย
- 1 หมายถึง ความต้องการการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของโรงเรียนสุรนารีสงขลา ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด การมีส่วนร่วมของเจมส์ค็อกซ์ ปิ่นทอง (2525 : 11-13) และแนวคิดของ John M Coehen and Norman T.Uphoff (1977 : 5-10)
2. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการให้ความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา กระบวนการฝึกอบรมและการดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนาครูของกรมอาชีวศึกษา
4. นำข้อมูลจากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามฉบับร่างแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบร่างของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษารวม 5 ท่าน ดังนี้
  1. ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม ผู้อำนวยการกองแผนงาน
  2. นายอุดมศักดิ์ รัชญรักษ์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา
  3. นางวันที โชติสกุล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
  4. นางสุพัตรา เกตุวงษ์ หัวหน้างานวิจัยและติดตามประเมินผลสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา
  5. นายวรารุช ทองเงิน ผู้จัดการฝ่ายฝึกอบรม บริษัท โดโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด
6. เมื่อผู้ทรงวุฒิทั้ง 5 ท่าน ได้พิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหาแล้วและได้นำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาและภาษาที่ใช้ที่ผู้ทรงวุฒิเห็นว่าไม่เหมาะสมหรือให้ข้อเสนอแนะมาปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ก่อนนำไปหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามต่อไป

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงอย่างละเอียดแล้วไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารของภาคธุรกิจเอกชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ ขนาดละ 5 คนที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชัน และธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ ขนาดละ 10 คนที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง รวมทั้งสิ้น 30 คนจาก 30 บริษัทๆละ 1 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้ว มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์อัลฟา” ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .97 และค่าความเชื่อมั่นแต่ละด้านดังนี้

ด้านการสำรวจปัญหา	จำนวน 6 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94
ด้านการวางแผนดำเนินการ	จำนวน 8 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95
ด้านการปฏิบัติการ	จำนวน 8 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92
ด้านการลงทุน	จำนวน 8 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92
ด้านการรับผลประโยชน์	จำนวน 9 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96
ด้านการประเมินผล	จำนวน 4 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้บันทึกเสนอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึง ผู้บริหารของบริษัทต่างๆ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชันและเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้จัดการฝ่ายของบริษัทต่างๆที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่กำหนดไว้แล้ว

2. ในการส่งแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 136 ฉบับ โดยนำส่งทางไปรษณีย์จำนวนหนึ่งและอีกจำนวนหนึ่งนำส่งด้วยตนเอง ได้กำหนดวันส่งพร้อมกับแนบซองติดแสตมป์ให้ส่งกลับ

3. การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้รื้อรับแบบสอบถามกลับภายใน 2 สัปดาห์ เมื่อยังไม่ได้รับผู้วิจัยได้โทรศัพท์ติดตามรวบรวมแบบสอบถาม ซึ่งได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมาทั้งสิ้น 124 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.18 ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับ
2. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus) ประมวลผลเพื่อหาค่าสถิติต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าความถี่และร้อยละ

4. ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยทำเป็นรายชื่อเฉพาะด้านและรวมทุกด้านแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

5. เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง มีความต้องการการมีส่วนร่วมมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง มีความต้องการการมีส่วนร่วมมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง มีความต้องการการมีส่วนร่วมปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง มีความต้องการการมีส่วนร่วมน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง มีความต้องการการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

6. วิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจและตามลักษณะการมีส่วนร่วม โดยใช้ค่า t -test ทดสอบความแตกต่างที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 เป็นรายชื่อเฉพาะด้านและรวมทุกด้านแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ค่า t -test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผล โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจและตามลักษณะการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์และข้อมูลในรูปแบบตารางตามลำดับทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้านคือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์ และ ด้านการประเมินผล โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจและตามลักษณะการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมและในแต่ละด้าน ซึ่งแสดงเป็นส่วนๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจากผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับขนาดของธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ ลักษณะการมีส่วนร่วม ลักษณะของกิจการ โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของธุรกิจ		
จำนวนพนักงาน 50 – 200 คน	64	51.60
จำนวนมากกว่า 200 คน	60	48.40
รวม	124	100.00
2. ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ		
น้อยกว่า 10 ปี	16	12.90
มากกว่า 10 ปี	108	87.10
รวม	124	100.00
3. ลักษณะการมีส่วนร่วม		
เคยมีส่วนร่วม	30	24.20
ไม่เคยมีส่วนร่วม	94	75.80
รวม	124	100.00
4. ลักษณะกิจการ		
ผลิตผลิตภัณฑ์หรือประกอบผลิตภัณฑ์	91	73.40
ผลิตชิ้นส่วน	21	16.90
บริการ	3	2.40
มากกว่า 1 กิจการ	9	7.30
รวม	124	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถามมีดังนี้

ขนาดของธุรกิจ พบว่าเป็นภาคธุรกิจเอกชนที่มีจำนวนพนักงาน 50-200 คน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 เป็นภาคธุรกิจเอกชนที่มีจำนวนพนักงานมากกว่า 200 คนจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 48.40

ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ พบว่าภาคธุรกิจเอกชนมีระยะเวลาดำเนินธุรกิจน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 ภาคธุรกิจเอกชนมีระยะเวลาดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 87.10

ลักษณะการมีส่วนร่วม พบว่าภาคธุรกิจเอกชนเคยมีส่วนร่วม 30 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20 ไม่เคยมีส่วนร่วม 94 คน คิดเป็นร้อยละ 75.80

ลักษณะกิจการ พบว่าภาคธุรกิจเอกชนผลิตผลิตภัณฑ์หรือประกอบผลิตภัณฑ์ จำนวน 91 คนคิดเป็นร้อยละ 73.40 ผลิตชิ้นส่วนจำนวน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 16.90 บริการจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.40 และ มากกว่า 1 ลักษณะกิจการจำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 7.30

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผลโดยภาพรวม และในแต่ละด้านโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ตามตารางที่ 4.2-4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน

ลักษณะการมีส่วนร่วม	n =124		ระดับความต้องการการมีส่วนร่วม	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
การสำรวจปัญหา	2.89	.83	ปานกลาง	2
การวางแผนดำเนินการ	2.63	.79	ปานกลาง	5
การปฏิบัติการ	2.67	.77	ปานกลาง	4
การลงทุน	2.54	.70	ปานกลาง	6
การรับผลประโยชน์	3.27	.83	ปานกลาง	1
การประเมินผล	2.76	.89	ปานกลาง	3
ค่าเฉลี่ยรวม	2.80	.67	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}=2.80$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรับผลประโยชน์ ($\bar{X}=3.27$) ค่าเฉลี่ยรองลงไปตามลำดับคือ การสำรวจปัญหา ($\bar{X}=2.89$) การประเมินผล ($\bar{X}=2.76$)

การปฏิบัติการ ($\bar{X}=2.67$) การวางแผนดำเนินการ ($\bar{X}=2.63$) และ การลงทุน ($\bar{X}=2.54$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.54$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวข้องกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการสำรวจปัญหา

ด้านการสำรวจปัญหา	n = 124		ระดับความต้องการ การมีส่วนร่วม	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. การเข้าร่วมประชุมกับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ด้านทักษะวิชาชีพ	2.69	1.04	ปานกลาง	6
2. การเข้าร่วมประชุมกับสภาอุตสาหกรรมเกี่ยวกับบทบาทของธุรกิจเอกชนกับการศึกษาด้านอาชีวศึกษา	2.95	.92	ปานกลาง	2
3. การเข้าร่วมเสนอปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา	2.79	.94	ปานกลาง	4
4. การเข้าร่วมเสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษา อาชีวศึกษาและแนวทางแก้ไขในการพัฒนาอาจารย์ด้านทักษะวิชาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษา	2.90	.98	ปานกลาง	3
5. การเข้าร่วมสำรวจความต้องการในการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา	2.73	.97	ปานกลาง	5
6. การหารือกับผู้ร่วมงานในบริษัทเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ	3.29	1.01	ปานกลาง	1
ค่าเฉลี่ยรวม	2.89	.83	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพในด้านการสำรวจปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 6 การหารือกับผู้ร่วมงาน
 ในบริษัทเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ
 ($\bar{X}=3.29$) ค่าเฉลี่ยรองลงไปตามลำดับ คือ ข้อ 2 การเข้าร่วมประชุมกับสภาอุตสาหกรรมเกี่ยวกับ
 บทบาทของธุรกิจเอกชนกับการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ($\bar{X}=2.95$) ข้อ 4 การเข้าร่วมเสนอแนะเกี่ยวกับ
 คุณภาพของนักศึกษาอาชีวศึกษาและแนวทางแก้ไขในการพัฒนาอาจารย์ด้านทักษะวิชาชีพสังกัด
 กรมอาชีวศึกษา ($\bar{X}=2.90$) ข้อ 3 การเข้าร่วมเสนอปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา
 ($\bar{X}=2.79$) ข้อ 5 การเข้าร่วมสำรวจความต้องการในการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์
 สังกัดกรมอาชีวศึกษา ($\bar{X}=2.73$) และข้อ 1 การเข้าร่วมประชุมกับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
 เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ด้านทักษะวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.69$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการวางแผนดำเนินการ

ด้านการวางแผนดำเนินการ	n =124		ระดับความต้องการ การมีส่วนร่วม	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. การเข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือผู้รับผิดชอบโครงการ เพื่อเสนอแนวทางในการจัดฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์	2.62	.98	ปานกลาง	5
2. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดรายละเอียดโครงการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์	2.54	.96	ปานกลาง	8
3. การ เข้าร่วมพิจารณาคัดเลือกผู้เข้าอบรมในโครงการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพ	2.58	.84	ปานกลาง	6
4. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดสถานที่ฝึกอบรมและดูงาน	2.55	.90	ปานกลาง	7
5. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดวิทยากรในการฝึกอบรมและพัฒนา	2.65	.86	ปานกลาง	3
6. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดหลักสูตรฝึกอบรมและพัฒนา	2.83	.98	ปานกลาง	1
7. การเข้าร่วมประชุมเพื่อเตรียมการดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนา	2.64	.91	ปานกลาง	4
8. การ เข้าร่วมพิจารณากำหนดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อโสตครุภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา	2.66	.98	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ยรวม	2.63	.79	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.4 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพในด้านการวางแผนดำเนินการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.63$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 6 การเข้าร่วมพิจารณา กำหนดหลักสูตรฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.83$) ค่าเฉลี่ยรองลงไปตามลำดับ คือ ข้อ 8,5,7,1,3,4 และ 2 ตามลำดับ ข้อ 8 การเข้าร่วมพิจารณากำหนดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อโสตครุภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.66$) ข้อ 5 การเข้าร่วมพิจารณากำหนดวิทยากรในการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.65$) ข้อ 7 การเข้าร่วมประชุมเพื่อเตรียมการดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.64$) ข้อ 1 การเข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารกรมอาชีวศึกษา หรือ ผู้รับผิดชอบโครงการ เพื่อเสนอแนวทางในการ จัดฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ ($\bar{X}=2.62$) ข้อ 3 การ เข้าร่วมพิจารณาคัดเลือก ผู้เข้าอบรมในโครงการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ ($\bar{X}=2.58$) ข้อ 4 การเข้าร่วมพิจารณา กำหนดสถานที่ฝึกอบรมและดูงาน ($\bar{X}=2.55$) และ ข้อ 2 การเข้าร่วมพิจารณากำหนดรายละเอียด โครงการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.54$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการปฏิบัติการ

ด้านการปฏิบัติการ	n = 124		ระดับความต้องการ การมีส่วนร่วม	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. การร่วมมือในด้านการเตรียมความพร้อมในการจัดฝึกอบรมและพัฒนา	2.83	.88	ปานกลาง	1
2. การร่วมมือจัดเตรียมวัสดุต่างๆที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา	2.79	.95	ปานกลาง	2
3. การร่วมมือจัดเตรียม ห้องฝึกอบรม หรือ ห้องปฏิบัติการ	2.65	1.00	ปานกลาง	7
4. การร่วมมือจัดเตรียมสถานที่ศึกษาดูงาน	2.69	.95	ปานกลาง	5
5. การร่วมมือจัดเตรียมเอกสารที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา	2.67	.89	ปานกลาง	6
6. การเข้าร่วมเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมและพัฒนา	2.71	.95	ปานกลาง	3
7. การเข้าร่วมบริการอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าอบรมและพัฒนา	2.41	.83	น้อย	8
8. การเข้าร่วมนิเทศงานและติดตามผลความก้าวหน้าของโครงการฝึกอบรมและพัฒนา	2.66	.82	ปานกลาง	4
ค่าเฉลี่ยรวม	2.67	.77	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการปฏิบัติการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.67$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 7 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย คือ การเข้าร่วมบริการอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าอบรมและพัฒนา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.41$) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1 การร่วมมือในด้านการเตรียมความพร้อมในการจัดฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.83$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองลงไปตามลำดับคือข้อ 2 การร่วมมือจัดเตรียมวัสดุต่างๆที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.79$)
 ข้อ 6 การเข้าร่วมเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.71$) ข้อ 4 การร่วมมือจัดเตรียม
 สถานที่ศึกษาดูงาน ($\bar{X}=2.69$) ข้อ 5 การร่วมมือจัดเตรียมเอกสารที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา
 ($\bar{X}=2.67$) ข้อ 8 การเข้าร่วมนิเทศงานและติดตามผลความก้าวหน้าของโครงการฝึกอบรมและพัฒนา
 ($\bar{X}=2.66$) ข้อ 3 การร่วมมือจัดเตรียม ห้องฝึกอบรม หรือห้องปฏิบัติการ ($\bar{X}=2.65$) และข้อ 7 การ
 เข้าร่วมบริการอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าอบรมและพัฒนามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.41$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวข้องกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการลงทุน

ด้านการลงทุน	n =124		ระดับความต้องการการมีส่วนร่วม	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ให้การสนับสนุนด้านวิชาการ	2.79	.90	ปานกลาง	2
2. ให้การสนับสนุนค่าสมนาคุณวิทยากรที่เชิญมาร่วม	2.54	.91	ปานกลาง	5
3. เอื้อเพื่อสถานที่ในการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน	2.83	.94	ปานกลาง	1
4. ให้ใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลืองต่างๆ ในการฝึกอบรมและพัฒนา	2.62	.84	ปานกลาง	4
4. อนุเคราะห์วัสดุอุปกรณ์ให้กับผู้เข้าอบรมไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	2.63	.91	ปานกลาง	3
6. จัดเลี้ยงอาหารว่างและเครื่องดื่มแก่ผู้เข้าอบรม	2.39	.85	น้อย	7
7. ให้ที่พักกับผู้เข้าอบรมหรือออกค่าที่พักให้กับผู้เข้าอบรม	2.05	.81	น้อย	8
8. เอื้อเพื่อสถานที่โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำ ค่าไฟที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและพัฒนา	2.49	.93	น้อย	6
ค่าเฉลี่ยรวม	2.54	.70	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ อยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ ข้อที่อยู่ในระดับปานกลางเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3 เอื้อเพื่อสถานที่ในการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน ($\bar{X} = 2.83$) รองลงไปตามลำดับ คือ ข้อ 1 ให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ($\bar{X} = 2.79$) ข้อ 5 อนุเคราะห์วัสดุอุปกรณ์ให้กับผู้เข้าอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ($\bar{X}=2.63$) ข้อ 4 ให้ใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลืองต่างๆ ในการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.62$) ข้อ 2 ให้การสนับสนุนค่าสมนาคุณวิทยากรที่เชิญมาร่วม ($\bar{X}=2.54$) ข้อที่อยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 8,6,7 ตามลำดับ ข้อ 8 เอื้อเฟื้อสถานที่โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ ค่าน้ำ ค่าไฟที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.49$) ข้อ 6 จัดเลี้ยงอาหารว่างและเครื่องดื่มแก่ผู้เข้าอบรม ($\bar{X}=2.39$) และข้อ 7 ให้ที่พักกับผู้เข้าอบรมหรือออกค่าที่พักให้ผู้เข้าอบรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่ เกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการรับผลประโยชน์

ด้านการรับผลประโยชน์	n =124		ระดับความต้องการ การมีส่วนร่วม	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ได้มีส่วนช่วยเหลือสังคม	3.40	.87	ปานกลาง	2
2. มีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นในสายตาสังคมภายนอก	3.37	.92	ปานกลาง	3
3. ได้เผยแพร่เทคโนโลยีใหม่ๆ	3.15	.91	ปานกลาง	8
4. ได้ประชาสัมพันธ์หน่วยงานและผลผลิตหรือสินค้า	3.32	.99	ปานกลาง	4
5. ได้เผยแพร่ความรู้ทางด้านวิชาการ	3.17	.99	ปานกลาง	7
6. ได้แลกเปลี่ยนความรู้และแนวคิดด้านทักษะวิชาชีพ	3.25	.97	ปานกลาง	5
7. ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรการอาชีวศึกษา	3.02	1.14	ปานกลาง	9
8. ได้เสริมสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการร่วมมือกันพัฒนาการศึกษา	3.23	1.00	ปานกลาง	6
9. ได้แรงงานที่มีคุณภาพตามความต้องการ	3.54	1.02	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.27	.83	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการรับผลประโยชน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.27$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 9 อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 9 ได้แรงงานที่มีคุณภาพตามความต้องการ ($\bar{X}=3.54$) รองลงไปตามลำดับ คือ ข้อ 1 ได้มีส่วนช่วยเหลือสังคม ($\bar{X}=3.40$) ข้อ 2 มีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นในสายตาสังคมภายนอก ($\bar{X}=3.37$) ข้อ 4 ได้ประชาสัมพันธ์หน่วยงานและผลผลิตหรือสินค้า ($\bar{X}=3.32$) ข้อ 6 ได้แลกเปลี่ยนความรู้และแนวคิดด้านทักษะวิชาชีพ ($\bar{X}=3.25$) ข้อ 8 ได้เสริมสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกันระหว่างภาครัฐและเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการร่วมมือกันพัฒนาการศึกษา ($\bar{X}=3.23$) ข้อ 5 ได้เผยแพร่ความรู้ทางด้านวิชาการ ($\bar{X}=3.17$) ข้อ 3 ได้เผยแพร่เทคโนโลยีใหม่ๆ ($\bar{X}=3.15$) และข้อ 7 ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรการอาชีวศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.02$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่เกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการประเมินผล

ด้านการประเมินผล	n =124		ระดับความต้องการ การมีส่วนร่วม	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. การเข้าร่วมประเมินผลโครงการฝึกอบรมและพัฒนา	2.75	.92	ปานกลาง	3
2. การเข้าร่วมติดตามผลหลังจากผู้เข้าอบรมกลับไปปฏิบัติงาน	2.73	.92	ปานกลาง	4
3. การ เข้าร่วมสรุปผลการฝึกอบรมและพัฒนา	2.76	.95	ปานกลาง	2
4. การเข้าร่วมในการเสนอแนะและการแก้ปัญหาคการฝึกอบรมและพัฒนา	2.79	.95	ปานกลาง	1
ค่าเฉลี่ยรวม	2.76	.89	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพในด้านการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.76$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4 การเข้าร่วมในการเสนอแนะและการแก้ปัญหาคการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.79$) รองลงไปตามลำดับ คือ ข้อ 3 การเข้าร่วมสรุปผลการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.76$) ข้อ 1 การเข้าร่วมประเมินผลโครงการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.75$) และข้อ 2 การเข้าร่วมติดตามผลหลังจากผู้เข้าอบรมกลับไปปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.73$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้านโดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน ตามตารางที่ 4.9-4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน

ลักษณะการมีส่วนร่วม	ขนาดกลาง (n=64)		ขนาดใหญ่ (n=60)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การสำรวจปัญหา	2.93	.87	2.85	.80	.56
การวางแผนดำเนินการ	2.73	.83	2.53	.74	1.44
การปฏิบัติการ	2.76	.70	2.59	.83	1.25
การลงทุน	2.53	.73	2.56	.66	-.31
การรับผลประโยชน์	3.26	.87	3.28	.80	-.11
การประเมินผล	2.84	.87	2.67	.91	1.08
ค่าเฉลี่ยรวม	2.84	.68	2.76	.66	.68

จากตารางที่ 4.9 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพจำแนกตามขนาดของธุรกิจโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างเช่นเดียวกันโดยธุรกิจขนาดกลางจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของธุรกิจขนาดใหญ่เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการลงทุนและการรับผลประโยชน์

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการ
ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ
ในด้านการสำรวจปัญหา

ด้านการสำรวจปัญหา	ขนาดกลาง (n=64)		ขนาดใหญ่ (n=60)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเข้าร่วมประชุมกับสถานศึกษาสังกัดกรม อาชีวศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ ด้านทักษะวิชาชีพ	2.75	1.05	2.63	1.04	.62
2. การเข้าร่วมประชุมกับสภาอุตสาหกรรมเกี่ยวกับ บทบาทของธุรกิจเอกชนกับการศึกษาด้าน อาชีวศึกษา	2.95	.93	2.95	.95	.02
3. การเข้าร่วมเสนอปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้าน อาชีวศึกษา	2.79	.94	2.78	.94	.08
4. การเข้าร่วมเสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษา อาชีวศึกษาและแนวทางแก้ไขในการพัฒนาอาจารย์ ด้านทักษะวิชาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษา	2.94	1.04	2.87	.93	.40
5. การเข้าร่วมสำรวจความต้องการในการฝึกอบรมและ พัฒนาทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา	2.83	.98	2.63	.96	1.12
6. การหารือกับผู้ร่วมงานในบริษัทเพื่อแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในการฝึกอบรมและพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพ	3.34	.99	3.23	1.05	.60
ค่าเฉลี่ยรวม	2.93	.87	2.85	.80	.56

จากตารางที่ 4.10 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม
และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการสำรวจปัญหาโดยภาพรวม
ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่แตกต่างเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการ
ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ
ในด้านการวางแผนดำเนินการ

ด้านการวางแผนดำเนินการ	ขนาดกลาง (n=64)		ขนาดใหญ่ (n=60)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารกรม อาชีวศึกษาหรือ ผู้รับผิดชอบโครงการ เพื่อเสนอแนวทางในการจัด ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์	2.81	1.09	2.43	.82	2.25*
2. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดรายละเอียด โครงการฝึก อบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์	2.70	.98	2.38	.92	1.86
3. การ เข้าร่วมพิจารณาคัดเลือกผู้เข้าอบรมใน โครงการ ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ	2.65	.82	2.51	.87	.91
3. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดสถานที่ฝึกอบรมและ คูงาน	2.62	.91	2.48	.89	.87
5. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดวิทยากรในการฝึกอบรม และพัฒนา	2.67	.89	2.63	.84	.24
6. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดหลักสูตรฝึกอบรมและ พัฒนา	2.87	1.01	2.78	.95	.51
7. การเข้าร่วมประชุมเพื่อเตรียมการดำเนินการฝึกอบรม และพัฒนา	2.78	.96	2.50	.83	1.72
8. การ เข้าร่วมพิจารณากำหนดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อโสต ครุภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา	2.79	1.11	2.53	.81	1.49
ค่าเฉลี่ยรวม	2.73	.83	2.52	.74	1.44

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม
และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการวางแผนดำเนินการ โดย
ภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ การเข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารกรมอาชีวศึกษาหรือผู้รับผิดชอบโครงการเพื่อเสนอแนวทางในการจัดฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจในด้านการปฏิบัติการ

ด้านการปฏิบัติการ	ขนาดกลาง (n=64)		ขนาดใหญ่ (n=60)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การร่วมมือในด้านการเตรียมความพร้อมในการจัดฝึกอบรมและพัฒนา	2.95	.86	2.70	.89	1.60
2. การร่วมมือจัดเตรียมวัสดุต่างๆที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา	2.92	.94	2.65	.95	1.59
3. การร่วมมือจัดเตรียม ห้องฝึกอบรมหรือห้องปฏิบัติการ	2.79	.99	2.50	1.00	1.65
4. การร่วมมือจัดเตรียมสถานที่ศึกษาดูงาน	2.78	.84	2.60	1.06	1.05
5. การร่วมมือจัดเตรียมเอกสารที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา	2.73	.84	2.58	.96	.93
6. การเข้าร่วมเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมและพัฒนา	2.81	.94	2.61	.97	1.13
7. การเข้าร่วมบริการอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าอบรมและพัฒนา	2.45	.79	2.38	.86	.46
8. การเข้าร่วมนิเทศงานและติดตามผลความก้าวหน้าของโครงการฝึกอบรมและพัฒนา	2.65	.87	2.66	.77	-.07
ค่าเฉลี่ยรวม	2.76	.70	2.58	.82	1.25

จากตารางที่ 4.12 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการปฏิบัติการ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่แตกต่างกันเช่นกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการ
ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจในด้านการลงทุน

ด้านการลงทุน	ขนาดกลาง (n=64)		ขนาดใหญ่ (n=60)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ให้การสนับสนุนด้านวิชาการ	2.83	.94	2.75	.88	.48
2. ให้การสนับสนุนค่าสมนาคุณวิทยากรที่เชิญมาร่วม	2.52	.91	2.57	.93	-.31
3. เอื้อเพื่อสถานที่ในการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน	2.79	.98	2.88	.93	-.51
4. ให้ใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลืองต่างๆ ในการ ฝึกอบรมและพัฒนา	2.63	.89	2.62	.78	.06
5. อนุเคราะห์วัสดุอุปกรณ์ให้กับผู้เข้าอบรมไปใช้ในการ พัฒนาการเรียนการสอน	2.61	1.02	2.66	.79	-.35
6. จัดเลี้ยงอาหารว่างและเครื่องดื่มแก่ผู้เข้าอบรม	2.34	.91	2.45	.79	-.69
7. ให้ที่พักกับผู้เข้าอบรมหรือ ออกค่าที่พักให้ผู้เข้า อบรม	2.01	.86	2.10	.77	-.57
8. เอื้อเพื่อสถานที่โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำ ค่าไฟที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและพัฒนา	2.48	1.01	2.50	.85	-.09
ค่าเฉลี่ยรวม	2.52	.73	2.56	.66	-.31

จากตารางที่ 4.13 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม
และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการลงทุน โดยภาพรวมไม่
แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่แตกต่างเช่นกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการรับผลประโยชน์

ด้านการรับผลประโยชน์	ขนาดกลาง (n = 64)		ขนาดใหญ่ (n = 60)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ได้มีส่วนช่วยเหลือสังคม	3.33	.93	3.48	.81	-.99
2. มีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นในสายตาสังคมภายนอก	3.38	.92	3.37	.94	.05
3. ได้เผยแพร่เทคโนโลยีใหม่ๆ	3.22	.92	3.08	.92	.83
4. ได้ประชาสัมพันธ์หน่วยงานและผลผลิตหรือสินค้า	3.31	1.04	3.33	.95	-.12
5. ได้เผยแพร่ความรู้ทางด้านวิชาการ	3.22	.99	3.13	.99	.48
6. ได้แลกเปลี่ยนความรู้และแนวคิดด้านทักษะวิชาชีพ	3.26	.99	3.23	.96	.18
7. ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรการอาชีวศึกษา	3.05	1.13	2.98	1.14	.31
8. ได้เสริมสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการร่วมมือกันพัฒนาการศึกษา	3.18	1.07	3.28	.94	-.44
9. ได้แรงงานที่มีคุณภาพตามความต้องการ	3.44	.99	3.67	1.05	-1.25
ค่าเฉลี่ยรวม	3.26	.87	3.28	.80	-.11

จากตารางที่ 4.14 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการรับผลประโยชน์โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ
ในด้านการประเมินผล

ด้านการประเมินผล	ขนาดกลาง (n=64)		ขนาดใหญ่ (n=60)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเข้าร่วมประเมินผล โครงการฝึกอบรมและพัฒนา	2.78	.91	2.71	.94	.38
2. การเข้าร่วมติดตามผลหลังจากผู้เข้าอบรมกลับไปปฏิบัติงาน	2.79	.89	2.66	.96	.97
3. การ เข้าร่วมสรุปผลการฝึกอบรมและพัฒนา	2.89	.91	2.63	.99	1.50
4. การเข้าร่วมในการเสนอแนะและการแก้ปัญหาการฝึกอบรมและพัฒนา	2.90	.95	2.68	.94	1.30
ค่าเฉลี่ยรวม	2.84	.87	2.67	.91	1.08

จากตารางที่ 4.15 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ในด้านการประเมินผลโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่แตกต่างเช่นกัน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้านและในแต่ละด้าน ตามตารางที่ 4.16-4.21 ดังนี้

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการ ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน

ลักษณะการมีส่วนร่วม	เคยมีส่วนร่วม (n=30)		ไม่เคยมีส่วนร่วม (n=94)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การสำรวจปัญหา	3.68	.72	2.64	.70	6.99*
การวางแผนดำเนินการ	3.38	.74	2.39	.64	7.05*
การปฏิบัติการ	3.45	.79	2.43	.57	7.59*
การลงทุน	3.25	.52	2.32	.59	7.71*
การรับผลประโยชน์	4.01	.65	3.03	.75	6.36*
การประเมินผล	3.53	.80	2.51	.77	6.24*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.55	.52	2.56	.53	8.91*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.16 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในด้านการสำรวจปัญหา

ด้านการสำรวจปัญหา	เคยมีส่วนร่วม (n=30)		ไม่เคยมีส่วนร่วม (n=94)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเข้าร่วมประชุมกับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ด้านทักษะวิชาชีพ	3.70	.95	2.37	.85	7.2*
2. การเข้าร่วมประชุมกับสภาอุตสาหกรรมเกี่ยวกับบทบาทของธุรกิจเอกชนกับการศึกษาด้านอาชีวศึกษา	3.73	.86	2.70	.81	5.94*
3. การเข้าร่วมเสนอปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา	3.60	.85	2.53	.81	6.19*
4. การเข้าร่วมเสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษา อาชีวศึกษาและแนวทางแก้ไขในการพัฒนาอาจารย์ด้านทักษะวิชาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษา	3.63	.92	2.67	.88	5.13*
5. การเข้าร่วมสำรวจความต้องการในการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา	3.40	1.03	2.52	.85	4.66*
6. การหารือกับผู้ร่วมงานในบริษัทเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ	4.03	.88	3.05	.95	5.02*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.68	.72	2.64	.70	6.99*

* $p \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.17 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการสำรวจปัญหาโดย ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการ
ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม
ในด้านการวางแผนดำเนินการ

ด้านการวางแผนดำเนินการ	เคยมีส่วนร่วม (n=30)		ไม่เคยมีส่วนร่วม (n=94)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารมหาวิทยาลัย หรือ ผู้รับผิดชอบโครงการ เพื่อเสนอแนว ทางในการจัดฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะ วิชาชีพแก่อาจารย์	3.46	1.00	2.35	.82	6.09*
2. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดรายละเอียด โครงการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะ วิชาชีพแก่อาจารย์	3.53	.89	2.23	.75	7.83*
3. การ เข้าร่วมพิจารณาคัดเลือกผู้เข้าอบรมใน โครงการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะ วิชาชีพ	3.20	.71	2.39	.79	4.96*
4. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดสถานที่ฝึกอบรม และดูงาน	3.16	1.01	2.36	.77	4.57*
4. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดวิทยากรในการ ฝึกอบรมและพัฒนา	3.40	.81	2.41	.73	6.20*
5. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดหลักสูตร ฝึกอบรมและพัฒนา	3.66	.99	2.56	.82	6.06*
7. การเข้าร่วมประชุมเพื่อเตรียมการดำเนินการ ฝึกอบรมและพัฒนา	3.26	1.11	2.44	.74	3.77*
8. การ เข้าร่วมพิจารณากำหนดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อโสตทัศนศาสตร์ต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกอบรม และพัฒนา	3.53	1.04	2.39	.79	5.50*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.38	.74	2.39	.64	7.05*

* $p \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.18 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการวางแผนดำเนินการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05เช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการ
ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม
ในด้านการปฏิบัติการ

ด้านการปฏิบัติการ	เคยมีส่วนร่วม (n=30)		ไม่เคยมีส่วนร่วม (n=94)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การร่วมมือในด้านการเตรียมความพร้อมใน การจัดฝึกอบรมและพัฒนา	3.73	.82	2.54	.68	7.89*
2. การร่วมมือจัดเตรียมวัสดุต่างๆที่ใช้ในการ ฝึกอบรมและพัฒนา	3.76	.97	2.47	.71	6.70*
3. การร่วมมือจัดเตรียม ห้องฝึกอบรม หรือห้อง ปฏิบัติการ	3.63	1.09	2.34	.74	6.02*
4. การร่วมมือจัดเตรียมสถานที่ศึกษาดูงาน	3.44	1.10	2.45	.77	4.50*
6. การร่วมมือจัดเตรียมเอกสารที่ใช้ในการ ฝึกอบรมและพัฒนา	3.36	1.06	2.43	.71	4.47*
6. การเข้าร่วมเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมและ พัฒนา	3.76	.81	2.38	.73	8.73*
7. การเข้าร่วมบริการอาหารว่างและเครื่องดื่ม สำหรับผู้เข้าอบรมและพัฒนา	2.73	1.04	2.31	.72	2.01*
7. การเข้าร่วมนิเทศงานและติดตามผลความ ก้าวหน้าของโครงการฝึกอบรมและ พัฒนา	3.13	.93	2.51	.72	3.78*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.45	.79	2.43	.57	7.59*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.19 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม
และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการปฏิบัติการ โดย
ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการ
ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม
ในด้านการลงทุน

ด้านการลงทุน	เคยมีส่วนร่วม (n=30)		ไม่เคยมีส่วนร่วม (n=94)		t
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	
1. ให้การสนับสนุนด้านวิชาการ	3.70	.70	2.50	.75	7.67*
2. ให้การสนับสนุนค่าสมนาคุณวิทยากรที่เชิญมา ร่วม	3.23	.77	2.31	.85	5.26*
3. เอื้อเพื่อสถานที่ในการฝึกอบรมและศึกษา ดูงาน	3.76	.72	2.54	.79	7.46*
4. ให้ใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลืองต่างๆ ในการฝึกอบรมและพัฒนา	3.43	.67	2.36	.71	7.22*
5. อนุเคราะห์วัสดุอุปกรณ์ให้กับผู้เข้าอบรมไปใช้ ในการพัฒนาการเรียนการสอน	3.33	.88	2.41	.80	5.29*
6. จัดเลี้ยงอาหารว่างและเครื่องดื่มแก่ผู้เข้าอบรม	3.00	1.08	2.20	.66	3.81*
7. ให้ที่พักกับผู้เข้าอบรมหรือ ออกค่าที่พักให้กับ ผู้เข้าอบรม	2.40	1.10	1.94	.67	2.12*
8. เอื้อเพื่อสถานที่โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ ค่าน้ำ ค่าไฟที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและ พัฒนา	3.16	1.05	2.27	.78	4.97*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.25	.52	2.32	.59	7.71*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.20 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม
และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการลงทุนโดยภาพรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการรับผลประโยชน์

ด้านการรับผลประโยชน์	เคยมีส่วนร่วม (n=30)		ไม่เคยมีส่วนร่วม (n=94)		t
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ได้มีส่วนช่วยเหลือสังคม	4.06	.90	3.19	.75	5.27*
2. มีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นในสายตาสังคมภายนอก	3.96	1.09	3.18	.77	4.34*
3. ได้เผยแพร่เทคโนโลยีใหม่ๆ	4.00	.78	2.88	.77	6.85*
4. ได้ประชาสัมพันธ์หน่วยงานและผลผลิตหรือสินค้า	3.93	.86	3.12	.95	4.11*
5. ได้เผยแพร่ความรู้ทางด้านวิชาการ	4.16	.69	2.86	.86	7.52*
6. ได้แลกเปลี่ยนความรู้และแนวคิดด้านทักษะวิชาชีพ	4.03	.80	3.00	.89	5.64*
7. ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรการอาชีวศึกษา	4.10	.84	2.68	1.00	6.96*
8. ได้เสริมสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการร่วมมือกันพัฒนาการศึกษา	3.93	.82	3.01	.95	4.74*
9. ได้แรงงานที่มีคุณภาพตามความต้องการ	3.93	1.08	3.42	.97	2.41*
ค่าเฉลี่ยรวม	4.01	.65	3.03	.75	6.36*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.21 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการรับผลประโยชน์ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการ
ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม
ในด้านการประเมินผล

ด้านการประเมินผล	เคยมีส่วนร่วม (n=30)		ไม่เคยมีส่วนร่วม (n=94)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเข้าร่วมประเมินผลโครงการฝึกอบรม และพัฒนา	3.56	.89	2.48	.77	6.39*
2. การเข้าร่วมติดตามผลหลังจากผู้เข้าอบรม กลับไปปฏิบัติงาน	3.40	.89	2.52	.83	4.91*
3. การเข้าร่วมสรุปผลการฝึกอบรมและพัฒนา	3.56	.89	2.51	.82	5.96*
4. การเข้าร่วมในการเสนอแนะและการแก้ ปัญหาการฝึกอบรมและพัฒนา	3.56	.93	2.55	.82	5.67*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.53	.80	2.51	.77	6.36*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.22 พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม
และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม ในด้านการประเมินผล
โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เช่นเดียวกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพเป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาใน 6 ด้าน คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาใน 6 ด้าน โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจและตามลักษณะการมีส่วนร่วม

5.2 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการวางแผนดำเนินการ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการลงทุน ด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผล ที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชันและเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางชันจำนวน 33 คน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังจำนวน 75 คน รวม 108 คน จาก 108 บริษัทๆ ละ 1 คน ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่ในเขตนิคมอุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางชั้นจำนวน 24 คน ในเทคนิคมอดุสสาหกรรมลาดกระบังจำนวน 71 คน รวม 95 คน จาก 95 บริษัทๆละ 1 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 203 คน

กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Krejcie and Morgan แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จะได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางในเทคนิคมอดุสสาหกรรมบางชั้น 22 คน ในเทคนิคมอดุสสาหกรรมลาดกระบัง 50 คน รวม 72 คน ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่ในเทคนิคมอดุสสาหกรรมบางชั้น 16 คน ในเทคนิคมอดุสสาหกรรมลาดกระบัง 48 คนรวม 64 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 136 คน

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ ใน 6 ด้านมีทั้งหมด 43 ข้อ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือขึ้นเอง โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจำนวน 5 ท่าน เมื่อปรับปรุงแบบสอบถามแล้ว จึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .97 และรายด้านระหว่าง .90 -.96

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้บันทึกเสนอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารของบริษัทต่างๆ ในเทคนิคมอดุสสาหกรรมบางชั้นและเทคนิคมอดุสสาหกรรมลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้จัดการฝ่ายของบริษัทต่างๆที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 ฉบับโดยผู้วิจัยนำส่งทางไปรษณีย์จำนวนหนึ่งและอีกจำนวนหนึ่งนำส่งด้วยตนเอง กำหนดวันส่งพร้อมกับแนบซองติดแสตมป์ให้ส่งกลับ ผู้วิจัยได้รอรับแบบสอบถามกลับภายใน 2 สัปดาห์เมื่อยังไม่ได้รับ ผู้วิจัยได้โทรศัพท์ติดตามรวบรวมแบบสอบถาม ซึ่งได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมาทั้งสิ้น 124 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.18

5.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus) โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมุติฐานด้วย t- test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารจากภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลาง (จำนวนพนักงาน 50–200 คน) คิดเป็นร้อยละ 51.60 มากกว่าผู้บริหารจากภาคธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่ (จำนวนพนักงานมากกว่า 200 คน) ซึ่งมีร้อยละ 48.40 ส่วนใหญ่ภาคธุรกิจเอกชนมีระยะเวลาดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 87.60 และส่วนใหญ่ภาคธุรกิจเอกชนไม่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 75.81 เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพเพียงร้อยละ 24.19 ลักษณะกิจการส่วนใหญ่เป็นประเภทผลิตผลิตภัณฑ์หรือประกอบผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 73.40

5.4.2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพใน 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านการสำรวจปัญหา พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 6 การหารือกับผู้ร่วมงานในบริษัท เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ ($\bar{X}=3.29$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1 การเข้าร่วมประชุมกับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ด้านทักษะวิชาชีพ ($\bar{X}=2.69$)

ด้านการวางแผนดำเนินการ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 6 การเข้าร่วมพิจารณากำหนดหลักสูตรฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.83$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 2 การเข้าร่วมพิจารณากำหนดรายละเอียดโครงการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ ($\bar{X}=2.54$)

ด้านการปฏิบัติการ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 7 อยู่ในระดับน้อย คือการเข้าร่วมบริการอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.41$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1

การร่วมมือในด้านการเตรียมความพร้อมในการจัดฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.83$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 7 การเข้าร่วมบริการอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.41$)

ด้านการลงทุน พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ อยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3 เอื้อเพื่อสถานที่ในการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน ($\bar{X}=2.83$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 7 ให้ที่พักกับผู้เข้าอบรมหรือออกค่าที่พักให้กับผู้เข้าอบรม ($\bar{X}=2.05$)

ด้านการรับผลประโยชน์ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 9 อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 9 ได้แรงงานที่มีคุณภาพตามความต้องการ ($\bar{X}=3.54$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 7 ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรการอาชีวศึกษา ($\bar{X}=3.02$)

ด้านการประเมินผล พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4 การเข้าร่วมในการเสนอแนะและการแก้ปัญหาการฝึกอบรมและพัฒนา ($\bar{X}=2.79$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 2 การเข้าร่วมติดตามผลหลังจากผู้เข้าอบรมกลับไปปฏิบัติงาน ($\bar{X}=2.73$)

5.4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านการสำรวจปัญหา พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ โดยภาพรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการวางแผนดำเนินการ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือ ข้อ 1 การเข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารกรมอาชีวศึกษาหรือผู้รับผิดชอบโครงการเพื่อเสนอแนวทางในการจัดฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์

ด้านการปฏิบัติการ พบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ โดยภาพรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพในครั้งนี้ อภิปรายผลการวิจัยดังต่อไปนี้

5.5.1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ

ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนบางแห่งเริ่มตระหนักว่าจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากำลังคนและได้แสดงเจตนาคำเนินการพัฒนากำลังคน โดยเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอาจารย์ด้านทักษะวิชาชีพเพื่อให้ได้บุคคลที่มีคุณภาพมากที่สุดเข้าสู่ภาคธุรกิจ บุญญศักดิ์ โจจงกิจ (2541 : 20) กล่าวว่าสมาคมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหลายประเภทประสบปัญหาการขาดแคลนกำลังคนที่มีคุณภาพด้านฝีมือและเทคนิคการบริหารจัดการจำนวนมากและต้องการความช่วยเหลือสนับสนุน จากสถาบันการศึกษาจึงมีสมาคมและสถานประกอบการประสานงานกับกรมอาชีวศึกษาเพื่อร่วมมือกันผลิตบุคลากรที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ เช่น สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมการสื่อสารโทรคมนาคม และบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ขนาดใหญ่ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก และผู้ประกอบการโรงแรม นอกจากนี้บุญญศักดิ์ โจจงกิจ (2541 : 3) ยังได้กล่าวว่บาทบาทของภาคธุรกิจเอกชนกับการศึกษาจะเกิดขึ้นได้มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับการติดต่อประสานงานและเจรจากันระหว่างสองหน่วยงานและมักต้องมีองค์กรกลางเช่น สภาอุตสาหกรรม หอการค้าอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานส่งเสริมสนับสนุนอื่นๆ เป็นตัวกลางหรือเป็นเวทีให้ทั้งสองฝ่ายรู้จักและเจรจากัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรับผลประโยชน์ รองลงไปตามลำดับ คือ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการประเมินผล ด้านการปฏิบัติการ ด้านการวางแผนดำเนินการ และ ด้านการลงทุน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดดังนี้

ด้านการรับผลประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าการดำเนินงานต่างๆของภาคธุรกิจเอกชนจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับบริษัทก่อนว่าคุ้มหรือไม่คุ้มในการดำเนินงานและเป็นระบบการทำงานที่เน้นประโยชน์ทางธุรกิจ และในการทำกิจกรรมการมีส่วนร่วมใดๆก็ตามย่อมต้องการผลประโยชน์ที่จะได้รับซึ่งอาจเป็นเงินตรา ชื่อเสียง หรือภาพพจน์ John M. Cohen and Norman T. Uphoff (1977 :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ มีทั้งผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ทางสังคม หรือส่วนบุคคล เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฎ์ (2539 : 165) กล่าวเกี่ยวกับความต้องการขั้นมูลฐานของภาคธุรกิจที่สำคัญในด้านการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อธุรกิจว่า ภาพพจน์ขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้ใช้บริการหรือผู้ติดต่อ หากองค์กรสามารถสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อสายตาประชาชนแล้วการให้ความช่วยเหลือหรือการเลือกบริการจะตามมา ตรงกันข้ามหาก องค์กรใดแม้จะมีการบริหารที่ดีแต่ภาพพจน์ขององค์กรในสายตาของประชาชนเกิดในแง่ลบแล้ว การต่อต้านของประชาชนจะตามมา

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาคธุรกิจเอกชนต้องการได้แรงงานที่มีคุณภาพตามที่ต้องการทั้งนี้เพราะว่าเป็นผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับสังคมส่วนรวมและรวมมาถึงบริษัทที่จะได้บุคคลหรือแรงงานที่มีความสามารถตรงตามความต้องการด้วย วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2542 : 157) ได้สรุปผลประโยชน์ที่จะเกิดจากการจัดการศึกษาร่วมกันกับสถานประกอบการ สถานประกอบการได้ผลประโยชน์ ได้แก่ แรงงานที่มีคุณภาพและพร้อมเข้าทำงาน ได้ประโยชน์ทางวิชาการและความชำนาญการจากสถานศึกษาที่สถานประกอบการไม่มี ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากำลังคน และได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาของประเทศอันถือเป็นการทำประโยชน์กับสังคมส่วนรวม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรการอาชีวศึกษา อาจเป็นเพราะว่าการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรอาชีวศึกษาเป็นงานที่ต้องทำร่วมกันหลายฝ่าย ต้องประมวลความรู้ที่หลากหลายและเป็นงานที่ภาคธุรกิจเอกชนไม่มีความชำนาญ ภาคธุรกิจเอกชนสามารถช่วยได้เพียงบางส่วน โดยการเสนอข้อมูลที่ภาคธุรกิจเอกชนเกี่ยวข้อง ภาคธุรกิจเอกชนบางกลุ่ม ได้มีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตร ได้แก่ บริษัทโตโยต้า จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 450 ชั่วโมงร่วมกับอาจารย์ของกรมอาชีวศึกษา 2 หลักสูตร กลุ่มบริษัท ฮอนด้าคาร์ส ประเทศไทย ได้จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน กลุ่มผู้ประกอบการค้าปลีก มีการพัฒนาหลักสูตร กลุ่มธุรกิจ โรงแรมและท่องเที่ยวร่วมจัดทำหลักสูตรประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ. 2541 : 21-22)

ด้านการสำรวจปัญหา ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าการเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือเพื่อจะได้รับการพบปัญหาความต้องการในการฝึกอบรมและพัฒนา ซึ่งจะได้นำข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจในการให้ข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจเอกชน ภาคธุรกิจเอกชนในฐานะเป็นผู้ใช้แรงงานซึ่งย่อมทราบความต้องการแรงงานแบบใด แรงงานที่ป้อนสู่ตลาดเป็นอย่างไร มีเทคโนโลยีอะไรใหม่ๆ ที่ควรนำมาเผยแพร่ ทักษะ แสงศักดิ์ (2542 : 79) กล่าวว่าการจัดการอาชีวศึกษาเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นกรรมการ เช่น กรรมการที่ปรึกษา กรรมการบริหารสถานศึกษา และ วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2540 : 158) กล่าวว่าควรให้ผู้ชำนาญการหรือนักวิชาชีพจากอุตสาหกรรมเข้ามาเป็นคณะทำงานหรือที่ปรึกษาของสถานศึกษา ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(อ้างในเพียงใจ คันธรัตน์. 2540 : 21) กล่าวว่า ภาคเอกชนเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการอาชีพ เป็นผู้จ้างงาน ตรวจสอบ ประเมินคุณภาพฝีมือแรงงานรวมถึงการพัฒนาแรงงานและการสร้างงาน จึงจำเป็นที่ต้องระดมความร่วมมือจากภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การหารือกับผู้ร่วมงานในบริษัทเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ อาจเป็นเพราะว่าเป็นการระดมสมองของผู้ร่วมงานที่อยู่ในหน่วยงานเดียวกันก่อนเพื่อจะได้ข้อมูลที่หลากหลายนำมาเสนอกับหน่วยงานที่มีส่วนร่วม ทศนา แสงศักดิ์ (2542 : 78) กล่าวว่าในเรื่องของการอาชีวศึกษา หน้าที่ของสถานประกอบการ ผู้บริหารและบุคลากรในสถานประกอบการมีความสำคัญอย่างยิ่งในการให้ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษาเกิดขึ้น ซึ่งความร่วมมือจะเกิดขึ้น ได้ผู้บริหารและบุคลากรจะต้องมีทัศนคติที่ดีกับสถานศึกษา มีความสนใจและมีความเข้าใจในการให้ความร่วมมือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเข้าร่วมประชุมกับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ด้านทักษะวิชาชีพ อาจเป็นเพราะว่าความสัมพันธ์ของหน่วยยังมีน้อย การติดต่อสื่อสารขาดความต่อเนื่อง การประสานงานไม่มีประสิทธิภาพ บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ (2541 : 3) กล่าวว่าบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนกับการศึกษาจะเกิดขึ้นได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ การติดต่อประสานงานและเจรจา กันระหว่างสองหน่วยงานและมักต้องมืองค์กรกลาง เช่น สภาอุตสาหกรรม หอการค้าอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานส่งเสริมสนับสนุนอื่นๆ เป็นตัวกลางหรือเป็นเวทีให้ทั้งสองฝ่ายรู้จักและเจรจากัน เมธี ปิลันธนานนท์ (2533 : 117) กล่าวว่า ผู้บริหารที่ฉลาดจะต้องสร้างมิตรไมตรีกับธุรกิจและนักอุตสาหกรรมด้วยการตื่นตัวและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆกับผู้นำกลุ่ม ชมรม หรือสมาคมต่างๆ ในท้องถิ่น และจากการเข้าร่วมดังกล่าวจะทำให้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆเกี่ยวกับธุรกิจและอุตสาหกรรมได้อย่างมาก สามารถสร้างเสริมสัมพันธ์อันดีกับบุคคลในวงการได้เป็นอย่างดี ทั้งยังสามารถให้อาจารย์ของตนได้มีโอกาสเยี่ยมชมกิจการอุตสาหกรรมและการธุรกิจ ได้เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นได้ โดยทั่วไปแล้วนักธุรกิจและนักอุตสาหกรรมมักจะสนใจและยินดีแบ่งปันความรู้ให้ถ้าเขาทราบว่าต้องการความรู้เหล่านั้น ไปปรับปรุงการฝึกอาชีพที่มีคุณภาพให้นักเรียนนักศึกษาซึ่งอาจเป็นผลประโยชน์ต่อความต้องการลูกจ้างของตนในอนาคตด้วย จากการศึกษาของ Price (อ้างในเรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์. 2539 : 115) เกี่ยวกับผลกระทบของการที่องค์กรหนึ่งแต่งตั้งสมาชิกของอีกองค์กรหนึ่งให้เข้าร่วมอยู่ในคณะกรรมการที่ปรึกษาโดยวิรัชชวณเข้าร่วม คณะกรรมการช่วยก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสร้างความสัมพันธ์ที่ีระหว่างองค์กรมากยิ่งขึ้นกว่าองค์กรที่ไม่มี การสร้างความสัมพันธ์ และยังมีกรวิจัยพบว่า การสร้างระบบความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรก่อให้เกิดการปฏิบัติงานแต่ละองค์กรเกิดประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนต้องการเข้ามามีส่วนร่วมรับทราบผลการดำเนินการว่าได้ผลการเข้าร่วมเป็นอย่างไร นำไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนให้นักศึกษามีคุณภาพดีขึ้นหรือไม่ อุทัย หิรัญโต (2523 : 163) กล่าวว่า การประเมินผลการฝึกอบรมจะเป็นเครื่องช่วยให้ทราบถึงอุปสรรคข้อขัดข้อง และวัดความสามารถในการฝึกอบรม ซึ่งสามารถนำไปปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงการฝึกอบรม ให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป วัดดูประสงคของการประเมินผลการฝึกอบรมนั้น คือ เพื่อที่จะได้ทราบผลการฝึกอบรมที่ได้ดำเนินการสำเร็จแล้ว ได้รับผลคุ้มค่าตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงใด หรือสมควรจะปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง โดยการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งผู้เข้าอบรมได้เรียนรู้และฝึกฝน กับสิ่งที่องค์กรต้องการให้เขาได้รับและเข้าใจตลอดจนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือผลงานของผู้เข้ารับการอบรมดีขึ้น เลวลงหรือคงที่ หรือเปลี่ยนแปลง Nadler (อ้างในชินเลขา กว้างสุขสถิตย์. 2540 : 43) กล่าวว่า จะต้องมีการประเมินผลและติดตามผลเพื่อดูว่ามีปัญหาและผลกระทบใดๆ หรือไม่ คุ้มค่าที่จะดำเนินการขั้นตอนต่อไปหรือไม่ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรและตัวบุคลากรตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพื่อเป็นความมั่นใจว่าโครงการนี้จะได้รับประโยชน์คุ้มค่า ไม่สูญเปล่า

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเข้าร่วมในการเสนอแนะและการแก้ปัญหาการฝึกอบรมและพัฒนา อาจเป็นเพราะว่าขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ต้องระดมกำลังความคิด ร่วมกันเพื่อช่วยในการตัดสินใจหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเข้าร่วมติดตามผลหลังจากผู้เข้าอบรมกลับไปปฏิบัติงาน อาจเป็นเพราะว่าผู้เข้าอบรมมาจากหลายแห่งทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเวลามาก ควรเป็นหน้าที่หลักของภาครัฐ ซึ่งมีผู้ทำหน้าที่นี้อยู่แล้ว ภาคธุรกิจเอกชนไม่มีกำลังพอที่จะไปติดตามผลได้ทุกที่อาจจะทำได้เพียงบางส่วนสำหรับผู้อบรมที่อยู่ใกล้ๆ

ด้านการปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชน ในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมมีทรัพยากรพร้อมอยู่แล้วสามารถนำมาใช้ในการฝึกอบรม เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักรและเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่สถานศึกษาไม่มี จากรายงานประจำปี 2541-2542 ของกรมอาชีวศึกษา (กรมอาชีวศึกษา. 2542 : 44-45) ภาคธุรกิจเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาอาจารย์ ได้แก่ โครงการร่วมมือผลิตกำลังคนด้านอุตสาหกรรมน้ำมันและปิโตรเคมีกับกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันและปิโตรเคมี ได้จัดการศึกษาดูงานให้ครู-อาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการ ณ โรงงานกลั่นน้ำมันในกลุ่ม โครงการร่วมมือพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการโรงแรม จัดฝึกอบรมระยะยาวเป็นโครงการนำร่อง พัฒนาเครื่องมือติดตามประเมินผลและ จัดทำมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูวิชาชีพสาขาท่องเที่ยวและการโรงแรม โครงการความร่วมมือกับบริษัท เทเลคอมเอเชีย คอปอเรชั่น จำกัด เพื่อผลิตกำลังคนด้านเทคโนโลยีด้านโทรคมนาคม โครงการความร่วมมือกับบริษัท ออโต้อัลลายแอนซ์ ประเทศไทย จำกัด พัฒนาหลักสูตร พร้อมทั้งมอบครุภัณฑ์รถยนต์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องใช้ในการฝึกงานในสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การร่วมมือในด้านการเตรียมความพร้อมในการจัดฝึกอบรมและพัฒนา อาจเป็นเพราะว่าไม่ว่าจะดำเนินการใดๆจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมของงานเพื่อให้งานดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับน้อย คือ การเข้าร่วมบริการอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าอบรม แสดงว่าภาคธุรกิจเอกชนไม่ประสงค์ที่จะเข้ามามีส่วนร่วม อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในเรื่องนี้ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระให้ภาคธุรกิจเอกชนโดยไม่จำเป็น ภาครัฐหรือสถานศึกษามีกำลังคนที่สามารถดำเนินการและสามารถเบิกจ่ายงบประมาณในด้านนี้ได้ตามระเบียบ

ด้านการวางแผนดำเนินการ ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพโดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องสะท้อนให้เห็นความต้องการของตลาดแรงงาน ชินภัทร ภูมิรัตน์ (2542 : 11) ได้สรุปผลการประชุมของเกรส นานาชาติ ครั้งที่ 2 เรื่องเทคนิคและอาชีพศึกษาว่า บทบาทของผู้จ้างงานจะต้องมีมากขึ้น โดยเฉพาะการไปมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเทคนิคและอาชีพศึกษารวมทั้งจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มความต้องการของสถานประกอบการในอนาคต อุทัย บุญประเสริฐ (2527 : 19) กล่าวว่า การวางแผนเป็นความพยายามขององค์กรหรือหน่วยงานในการกำหนดสิ่งที่จะต้องปฏิบัติจัดทำ เพื่อให้ตอบสนองต่อภารกิจ ตอบสนองปัญหา และความต้องการให้ได้ผลดีที่สุดด้วยวิธีที่เหมาะสมที่สุด มีประสิทธิภาพสูงสุดภายใต้ความจำกัดของทรัพยากรและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมในอนาคตโดยมุ่งความสำเร็จและการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพเป็นหัวใจสำคัญ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเข้ามามีส่วนร่วมพิจารณากำหนดหลักสูตรอบรมและพัฒนาอาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดหลักสูตรฝึกอบรมและพัฒนาซึ่งจะทำให้ผู้อบรมได้รับความรู้ตรงกันตามต้องการได้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542. 103 : 104) กล่าวว่า การสร้างหลักสูตรส่วนหนึ่งต้องสร้างมาจากความต้องการของอุตสาหกรรม ธุรกิจและบริการและสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการเพราะเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา และพงศ์ หรดาล (อ้างในวีระพันธ์ สิทธิพงศ์. 2540 : 25-29) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดอาชีวศึกษาของไทยในอนาคตอีก 25 ปีข้างหน้าว่า หลักการอาชีวศึกษาของประเทศไทยควรให้ผู้ประกอบการในภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรในแต่ละวิชาชีพ ข้อที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นาเปิดใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเข้าร่วมพิจารณากำหนดรายละเอียดโครงการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ อาจเป็นเพราะว่า การพิจารณากำหนดรายละเอียดโครงการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพนั้นน่าจะเป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหาร โครงการในภาครัฐก่อนเมื่อกำหนดครบคร่าวๆ แล้วภาครัฐก็เอกชนจึงควรจะเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณา ซึ่งจะทำให้ไม่เสียเวลามากสำหรับภาครัฐก็เอกชน

ด้านการลงทุน ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาครัฐก็เอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย อาจเป็นเพราะว่าเป็นการเพิ่มต้นทุนของภาครัฐก็เอกชนที่มองเห็นได้อย่างชัดเจน โดยส่วนผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นไม่สามารถเห็นผลได้ในระยะสั้น บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ (2541 : 3) กล่าวว่าภาครัฐก็เอกชนบางแห่งให้ความร่วมมือเพราะเห็นแก่ความสัมพันธ์หรือการร้องขอจากรัฐทั้งนี้เป็นการเข้าร่วมมีส่วนร่วมหรือการให้ความร่วมมือที่ภาครัฐก็เอกชนต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายซึ่งไม่ใช่ภาระหน้าที่หลักของภาครัฐก็เอกชน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เอื้อเฟื้อสถานที่ในการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน รองลงไปตามลำดับคือ ให้การสนับสนุนด้านวิทยากร อนุเคราะห์วัสดุอุปกรณ์ให้กับผู้เข้าอบรมไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและให้ใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลืองต่างๆ ในการฝึกอบรมและพัฒนา เพราะภาครัฐก็เอกชนมีทรัพยากรในด้านนี้อยู่แล้วโดยที่ไม่ต้องลงทุนเพิ่มมาก วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2542 : 1-25) กล่าวว่าสถานประกอบการทำสัญญา ช่วยเหลือแลกเปลี่ยน ให้ ขอยืม หรือยอมให้สิ่งอำนวยความสะดวกแก่การทำงานหรือการเรียนการสอน เช่น เครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ และจากสรุปรูปแบบความร่วมมือกับภาครัฐก็เอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่ครู-อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาในปีงบประมาณ 2538-2541 ของสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา (2541 : 1-25) โดยภาครัฐก็เอกชนได้มีส่วนร่วมในการลงทุนด้านการฝึกอบรมและพัฒนา ได้แก่ การเป็นวิทยากร มอบสื่อประกอบการสอนชุดฝึกให้ผู้อบรมไปใช้ประกอบการสอน ให้เป็นสถานที่ฝึกอบรมและดูงาน ให้ใช้อุปกรณ์และเครื่องจักร ให้เยี่ยมชมศึกษาดูงานในโรงงานหรือสถานประกอบการ จัดทำคืนแบบชุดฝึกประกอบการฝึกอบรม ซึ่งแต่ละบริษัทมีส่วนร่วมในการลงทุนแตกต่างกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ที่พักกับผู้อบรมหรือออกค่าที่พักให้กับผู้เข้าอบรม เพราะภาครัฐก็เอกชนเห็นว่าการลงทุนในเรื่องดังกล่าวเป็นหน้าที่ของภาครัฐหรือหน่วยงานสถานศึกษาที่ควรจะต้องรับผิดชอบซึ่งมีระเบียบของทางราชการให้สามารถเบิกจ่ายได้ ภาครัฐก็เอกชนจะมีส่วนร่วมในด้านการลงทุนในเรื่องที่ภาครัฐหรือสถานศึกษาไม่มีความพร้อมหรือศักยภาพพอที่จะพัฒนาการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน

5.5.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาครัฐก็เอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามขนาดของธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการ ฝึกอบรมและ พัฒนาด้านทักษะวิชาชีพของภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ต่างก็ต้องการแรงงาน ที่มีคุณภาพซึ่งมีผลต่อการผลิต ภาคธุรกิจเอกชนที่ดำเนินธุรกิจมาเป็นเวลานานก็ย่อมแสวงหาช่องทางที่จะพัฒนาธุรกิจของตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันถ้ามีส่วนช่วยสังคมได้ก็ยิ่ง เป็นการดี ยิ่งเป็นการช่วยสังคมในการพัฒนาการศึกษาอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาธุรกิจ ตนเองได้ด้วยก็ยิ่งเป็นการดี ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาร้อยละส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจ มามานานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 87.10 มีจำนวนธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ใกล้เคียงกัน จากสรุปผลการดำเนินงานของสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษาตั้งแต่ปี 2538-2543 ในการจัดฝึกอบรม และพัฒนาให้กับอาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาโดยสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษาร่วมมือกับ ภาคธุรกิจเอกชนนั้น ภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้ให้ความร่วมมือ มีทั้งให้ ความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง เป็นบางครั้งและบางเรื่องขึ้นอยู่กับความต้องการของทั้งสองหน่วยงาน ภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางบางแห่งให้ความร่วมมือเกือบทุกด้าน ตั้งแต่ร่วมวางแผนจัดหลักสูตร การฝึกอบรม พิจารณากลุ่มเป้าหมายผู้อบรม การลงทุนต่าง ๆ เตรียมอุปกรณ์การฝึกอบรม เอกสารการฝึกอบรม สถานที่ศึกษาดูงานและเป็นวิทยากร บางแห่งก็ให้ความร่วมมือหรือมีส่วน ช่วยในบางเรื่อง เช่น ให้เป็นสถานที่ศึกษาดูงานอย่างเดียว เช่นเดียวกับภาคธุรกิจขนาดใหญ่ บางแห่งก็มีส่วนร่วมเกือบทุกด้าน บางแห่งให้ความร่วมมือเฉพาะด้าน ทั้งนี้ทั้งนั้นการมีส่วนร่วม จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วม เช่น บริษัทต้องการเผยแพร่นวัตกรรม เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในขณะเดียวกันต้องการประชาสัมพันธ์สินค้าที่เกี่ยวกับการศึกษาทางด้านอาชีว ศึกษาและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในวงการอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งภาคธุรกิจเอกชน ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางมีผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับบริษัทที่เห็น อย่างชัดเจน คือ การประชาสัมพันธ์สินค้าของตนเองเพื่อเพิ่มยอดขายสินค้าซึ่งเป็นแนวทางหนึ่ง ในการพัฒนาความก้าวหน้าของบริษัท ส่วนธุรกิจขนาดใหญ่นอกจากประชาสัมพันธ์สินค้าแล้ว ต้องการให้ได้แรงงานที่ตรงกับความต้องการของตนเองโดยจัดฝึกอบรมให้อาจารย์และนักเรียน นักศึกษาดู ซึ่งทำให้การลงทุนและคาดหวังผลประโยชน์เกิดขึ้นมากกว่าธุรกิจเอกชนขนาดกลาง บ้างจาก โครงการความร่วมมือระหว่างกรมอาชีวศึกษากับบริษัทเทเลคอมเอเชีย คอปอเรชั่น จำกัด (กองแผนงาน, กรมอาชีวศึกษา. 2539 : 29-30) ในการเตรียมกำลังคนด้านเทคโนโลยีสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาการขาดแคลนกำลังคนในระดับช่างเทคนิคและ ผู้ปฏิบัติงานในสนามสาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมี กิจกรรมความร่วมมือ คือ พัฒนาหลักสูตร พัฒนาอาจารย์ ฝึกงานให้นักศึกษา พัฒนาวัสดุอุปกรณ์ อุปกรณ์การเรียนการสอนและให้ทุนการศึกษา นอกจากนี้ได้ดำเนินการติดตามประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยประเมินผลกิจกรรมการพัฒนา และการฝึกงาน/ดูงานของอาจารย์ นักศึกษา เป็นระยะๆ โดย ประเมินผล โครงการทั้งระหว่างการดำเนินโครงการและสิ้นสุดโครงการความร่วมมือ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจ เอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพของภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและ ขนาดใหญ่ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนทั้งสองขนาดมีทรัพยากรพอที่จะเข้ามา มีส่วนร่วมและได้สังเกตเห็นคุณประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นและในแต่ละด้านก็ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ สุพรรณิ ไชยอำพร และ สนิท สมัครการ (2535 : 37) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมอย่าง แท้จริงจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทุกขั้นตอนของการดำเนินโครงการ

ด้านการสำรวจปัญหา ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจ เอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพของภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและ ขนาดใหญ่โดยภาพรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและ ขนาดใหญ่มีความต้องการการมีส่วนร่วมใกล้เคียงกันหรือพอกๆกัน อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจ เอกชนต่างก็ให้ความสำคัญของการสำรวจปัญหาเหมือนกัน เพราะว่าการเข้ามามีส่วนร่วมด้านการ สำรวจปัญหาเป็นการเริ่มต้นในการกระบวนการฝึกอบรมและพัฒนาเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการ ดำเนินการขั้นต่อไป เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (วารสารสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา. 9(19) : 6) กล่าวว่าควรเชิญตัวแทนจากสถานประกอบการทั่วประเทศเข้ามาร่วมเป็นคณะกรรมการกำหนด วิสัยทัศน์และทิศทางอาชีวศึกษาของประเทศ ส่วนในระดับท้องถิ่น สถานศึกษาแต่ละแห่งควรเปิด โอกาสให้ตัวแทนสถานประกอบการในท้องถิ่นเข้ามาช่วยคิด ช่วยแนะนำ เกี่ยวกับการเปิดสาขา วิชาหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน คุณภาพอาจารย์ ฯลฯ แนวทางดังกล่าวจะช่วยให้ทั้งสองฝ่าย ต่างทราบความคิดเห็น ความต้องการ ความจำกัดและปัญหาของกันและกัน

ด้านการวางแผนดำเนินการ ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจ เอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพของภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและ ขนาดใหญ่โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนให้ความสำคัญในด้าน การเตรียมความพร้อมต่างๆเพื่อให้การฝึกอบรมเป็นไปตามเป้าหมาย Knezevich (อ้างใน จาตุรงค์ วัฒนประทีป. 2542 : 12) กล่าวว่าการวางแผนเป็นการกำหนดอนาคตและลดความไม่ แน่นนอน เป็นการส่งเสริมให้เกิดความพร้อม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือ ข้อ 1 การเข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารกรมอาชีวศึกษาหรือ ผู้รับผิดชอบโครงการเพื่อเสนอแนวทางในการจัดฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางต้องการจะทำงานร่วมกับภาครัฐเพื่อศึกษาหาช่องทาง ที่จะเห็นประโยชน์ในทางธุรกิจเพิ่มขึ้น Rose (1967 : 149) กล่าวว่า การเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมใน องค์กรนั้นมีเหตุผลแตกต่างกันออกไปและขึ้นอยู่กับโครงสร้างและจุดประสงค์ขององค์กรด้วย บุคคลบางกลุ่มเข้าร่วมในกิจกรรมขององค์กรเพื่อประโยชน์ในงานอาชีพของเขา เพื่อให้ธุรกิจ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของเขาก้าวหน้า บางคนเข้าร่วมในองค์กรเพราะเป็นผู้มีสถานภาพทางสังคมสูงจึงถูกกดดันให้เข้าร่วมเพื่อว่าองค์กรจะได้รับประโยชน์หรือได้รับเกียรติจากการมีรายชื่อของเขาอยู่ในองค์กรด้วย

ด้านการปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพของภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่โดยภาพรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน ทั้งภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ต่างก็มีทรัพยากรในธุรกิจของตนเองอยู่แล้วซึ่งสามารถนำมามีส่วนร่วมในด้านการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางรวมตัวกันเป็นกลุ่มใหญ่เพื่อพัฒนาบุคลากรร่วมกัน บุญญศักดิ์ โจจงกิจ (2541 : 99-100) กล่าวว่าบทบาทของเอกชนภาคธุรกิจและสถานประกอบการจัดการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อพัฒนาอาชีพนั้นกระทำได้หลายลักษณะสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กรวมกลุ่มสถานประกอบการประเภทเดียวกันหรือที่มีลักษณะความต้องการกำลังคนคล้ายกันและอยู่ในขอบเขตใกล้เคียงกัน โดยมีหน่วยงานกลาง เช่น หอการค้า หรือ หออุตสาหกรรม หรือองค์กรอิสระที่เป็นที่ไว้วางใจดูแลความสะดวกเรียบร้อยให้

ด้านการลงทุน ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพของภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่โดยภาพรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ต่างก็ใช้ทรัพยากรต่างๆ ที่ดำเนินธุรกิจของตนเองอยู่แล้วมาร่วมในการลงทุนและธุรกิจเอกชนส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี ซึ่งสามารถช่วยสังคมพัฒนาการศึกษาด้านอาชีวศึกษา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลาง อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่มีทุนสูงจึงสามารถลงทุนได้มากกว่าธุรกิจเอกชนขนาดกลาง

ด้านการรับผลประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพของภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่โดยภาพรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนเมื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ ก็ตามย่อมต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับ

ด้านการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพของภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่โดยภาพรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนทราบถึงผลดีของการประเมินผล ในการดำเนินการงานต่างๆของภาคธุรกิจเอกชนมักจะมีการประเมินผลการดำเนินงานดังนั้นจึงให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในด้านการประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม

ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพของภาคธุรกิจเอกชนที่เคยมีส่วนร่วมกับไม่เคยมีส่วนร่วมโดยภาพรวมทั้งรายด้านและรายข้อทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนที่เคยมีส่วนร่วม มีความเข้าใจและเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับบริษัทและสังคมส่วนร่วมอย่างชัดเจนจากการตรวจสอบเอกสารรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของสถาบันพัฒนาครู อาชีวศึกษาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2538–2543 จะเห็นได้ว่ามีภาคธุรกิจเอกชนหลายบริษัทได้มีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการฝึกอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้แก่ บริษัทโตโยต้า มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทแสงชัยมิเตอร์ จำกัด บริษัทเทเลคอมเอเชีย บริษัทเฟสโต้ จำกัด บริษัทยูโรเปียนเอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด ฯลฯ สำหรับภาคธุรกิจเอกชนที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการ ฝึกอบรมมีความต้องการแตกต่างกันนั้นทั้งนี้อาจเนื่องมาจากยังไม่เข้าใจและไม่เห็นถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาไม่ทราบว่าจะไปติดต่อกับไหน จากการวิจัยของ วราพรธม น้อยสุวรรณ (2539 : 86) เรื่องการศึกษาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับ โรงงานอุตสาหกรรมโดยการฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาในประเทศไทยได้กล่าวถึงเรื่องการฝึกอาชีพว่าเป็นเรื่องที่ยากใหม่ที่โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ไม่เคยทำมาก่อน ทำให้ไม่ตระหนักในความสำคัญของการจัดการให้นักเรียน นักศึกษาได้ฝึกงาน จึงไม่มีแรงจูงใจจะให้ความร่วมมือ กลับคิดว่าเป็นภาระรับผิดชอบและเสียผลประโยชน์และไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ดังนั้นถ้าต้องการให้ภาคธุรกิจเอกชนมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาในปริมาณที่มาก ควรมีการประชาสัมพันธ์ประสานงาน และสร้างแรงจูงใจ ในการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนนั้น เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (วารสารสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา. 9(19) : 5-6) ได้กล่าวว่า การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการเป็นสิ่งจำเป็น การดำเนินแนวทางสร้างความร่วมมือควรคำนึงถึงหลักการสำคัญ 2 ประการ ประการแรก คือ การจูงใจด้วยผลประโยชน์ร่วม โดยการสร้างเงื่อนไขที่ทำให้สถานประกอบการได้ผลประโยชน์ร่วมกับสถานศึกษา ซึ่งเป็นผลประโยชน์ที่มากพอจะจูงใจให้สถานประกอบการอยากเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่โดยการผลักดันหรือบีบบังคับ แต่เป็นการเสนอแนะทางที่ชี้ให้สถานประกอบการมองเห็นผลเปรียบเทียบชัดเจนว่าคุ้มค่าที่จะร่วมมือ ประการที่สอง ความร่วมมือควรไปในทิศทางที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศ ในฐานะที่การอาชีวศึกษามีบทบาทในการผลิตแรงงานที่เข้าไปทำหน้าที่ไปเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศโดยตรงการอาชีวศึกษาจึงควรผลิตแรงงานที่เข้าไปสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ในทิศทางที่จะช่วยสร้างความสามารถแข่งขันและความอยู่รอดของประเทศในระยะยาว การกำหนดวิสัยทัศน์เศรษฐกิจของประเทศให้ชัดเจนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดทิศทางความร่วมมือระหว่างภาคีทั้งสอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการสำรวจปัญหา ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมและรายข้อทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนที่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาได้เข้ามาเป็นคณะกรรมการและเข้าประชุมร่วมกันย่อมทำให้ทราบถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการสำรวจปัญหาในส่วนที่เกี่ยวข้องและนอกจากนี้ภาคธุรกิจเอกชนที่เคยมีส่วนร่วมแล้วได้มีการประสานงานกันเกิดขึ้นทำให้เกิดความต้องการการมีส่วนร่วมมากขึ้น ภิญญา สาร (2526 : 92) กล่าวว่า การประสานงานคือ กระบวนการเชื่อมสัมพันธ์ บุคคล วัสดุ และทรัพยากรอื่นๆเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และรวีวรรณ ชินะตระกูล (2535 : 63-64) กล่าวว่า ประโยชน์ของการประสานงาน คือ ก่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันช่วยให้ทุกฝ่ายเข้าใจข้อเท็จจริงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ด้านการวางแผนดำเนินการ ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมและรายข้อทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนที่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนามีส่วนร่วมในกิจกรรมการสำรวจปัญหามาแล้วย่อมต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการเพื่อให้กิจกรรมต่างๆดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ส่วนภาคธุรกิจเอกชนที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาเมื่อมีส่วนร่วมในการสำรวจปัญหาน้อยกว่ามักจะมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการน้อยกว่าตามไปด้วย หรือบริษัทอาจจะไม่มีนโยบายที่ชัดเจนว่าจะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รวีวรรณ ชินะตระกูล (2535 : 78) กล่าวว่า นโยบายของสถานประกอบการเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือกับสถานศึกษาเพื่อที่จะจัดการอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ด้านการปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมและรายข้อทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 ทั้งนี้เพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนที่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติมาแล้วทราบถึงผลดีที่เกิดขึ้นหรือได้รับแรงจูงใจที่ดีจึงต้องการมีส่วนร่วมมากกว่าภาคธุรกิจเอกชนที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาเพราะไม่ทราบว่าต้องปฏิบัติอะไรบ้างและอาจจะคิดว่าเป็นภาระมากกว่า รวีวรรณ ชินะตระกูล (2535 : 78) กล่าวว่า บุคคลในสถานประกอบการมีความสำคัญยิ่งต่อการทำให้ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษาเกิดขึ้น เมื่อบุคคลในสถานประกอบการมีความสนใจในการให้ความร่วมมือ มีความรู้ความเข้าใจในการให้ความร่วมมือ

ด้านการลงทุน ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมและเอกชนเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 ทั้งนี้เพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนที่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนามีประสบการณ์ในกิจกรรมการมีส่วนร่วมลงทุนทำให้มั่นใจที่จะร่วมลงทุนในกิจกรรมมากกว่าภาคธุรกิจเอกชนที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนา ซึ่งไม่มีความมั่นใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการลงทุนว่าจะมีส่วนร่วมในด้านต่างๆได้มาก

ด้านการรับผลประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมและรายชื่อทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนที่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆมาก่อนแล้วย่อมต้องการผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นมากกว่าภาคธุรกิจเอกชนที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนา ซึ่งไม่มั่นใจว่าจะเกิดขึ้นได้ รวีวรรณ ชินะตระกูล (2535 : 187) กล่าวว่า การสร้างความร่วมมือทำให้สถานประกอบการจะได้รับประโยชน์ ได้แก่ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับปัจจุบัน ทำให้ภาพพจน์ของสถานประกอบการในสายตาของสังคมดีขึ้น เกิดความเข้าใจและเห็นความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศในส่วนรวมดีขึ้น ก่อให้เกิดการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาผลผลิตของสถานประกอบการ

ด้านการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่าความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมและรายชื่อทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เพราะว่าภาคธุรกิจเอกชนที่เคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาเมื่อมีกิจกรรมการมีส่วนร่วมต่างๆมากกว่าย่อมต้องการที่จะติดตามประเมินผลเพื่อที่จะทราบผลการมีส่วนร่วมว่าได้ผลมากน้อยเพียงใด มีข้อบกพร่องอย่างไร

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

จากผลการวิจัยความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านแสดงว่าภาคธุรกิจเอกชนยินดีที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในระดับหนึ่งดังนั้นเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนมากขึ้น กรมอาชีวศึกษาควรดำเนินการดังนี้

1. ควรประชาสัมพันธ์ให้ภาคธุรกิจเอกชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงและแพร่หลายโดยเน้นให้เห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับบริษัทและสังคมส่วนรวมให้เข้าใจอย่างชัดเจนที่ภาคธุรกิจเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดฝึกอบรมและพัฒนา

2. ในการมีส่วนร่วมกับภาคธุรกิจเอกชนนั้น ควรขอการมีส่วนร่วมในส่วนที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ภาครัฐไม่สามารถทำได้หรือทำได้แต่ภาครัฐรับภาระค่าใช้จ่ายสูงมาก ภาระใดที่รัฐบาลรับผิดชอบได้หรือใช้ค่าใช้จ่ายไม่สูงมากไม่ควรขอความร่วมมือหรือเชิญชวนให้ภาคธุรกิจเอกชนมาร่วมด้วยเพราะเป็นการเพิ่มต้นทุนให้กับภาคธุรกิจเอกชน เช่น บริการอาหารว่างและเครื่องดื่มแก่ผู้อบรม จัดหาที่พักให้ผู้อบรม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสาธารณูปโภค

3. ในการพิจารณาขอความร่วมมือนั้นควรติดต่อขอความร่วมมือทั้งภาคธุรกิจเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่ซึ่งมีความต้องการมีส่วนร่วมเหมือนกัน

4. ควรขยายการมีส่วนร่วมกับภาคธุรกิจเอกชนให้มากขึ้น

5.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ
2. ควรศึกษาสภาพการประสานงานการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ
3. ควรศึกษาสภาพปัญหาการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ

บรรณานุกรม

- กรณีการ ชมดี. 2539. “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทในสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทยในการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภี ตำบลท่าช้าง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี.” วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กรมอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. 2541. แผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ของกรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.
- กรมอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. ม.ป.ป. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิคจำกัด.
- กรมอาชีวศึกษา. 2542. กรมอาชีวศึกษา รายงานประจำปี 2541-2542 ครบรอบ 58 ปี. กรุงเทพฯ : ศูนย์สภาลาดพร้าว.
- กรมอาชีวศึกษา. 2543. กรมอาชีวศึกษาศึกษา รายงานประจำปี 2542-2543 ครบรอบ 59 ปี. กรุงเทพฯ : ศูนย์สภาลาดพร้าว.
- กรมอาชีวศึกษา. 2543. ที่ระลึกพิธีส่งมอบศูนย์ฝึกอบรมสายตอนนอกตามโครงการความร่วมมือระหว่างกรมอาชีวศึกษากับบริษัท เทเลคอมเอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน). กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2544. “แนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ.” วารสารสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา. 9(19) : 5-6
- จตุรนต์ วัฒนประทีป. 2542. “ศึกษาสภาพการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของวิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่างกลุ่มภาคกลาง.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. 2525. การบริหารงานพัฒนาชนบท (การระดมประชาชนเพื่อการพัฒนาชนบท). กรุงเทพฯ : เอกสารประกอบสัมมนาพัฒนานักบริหาร.
- ชินเลขา กว้างสุขสถิตย์. 2540. “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การโดยการฝึกอบรม : กรณีศึกษาบริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัด (มหาชน) และบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์จำกัด.” ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชินภัทร ภูมิรัตน์. 2542. สรุปผลการประชุมกองเรศนนานาชาติ ครั้งที่ 2 เรื่องเทคนิคศึกษาและอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีจำกัด.
- ธีรวุฒิ บุญยโสภณ. 2536. การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์. 2527. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษา นโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทัศนาศ แสงศักดิ์. 2542. กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ. 2541. บทบาทของภาคเอกชน ภาคธุรกิจและสถานประกอบการกับการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ปธาน สุวรรณมงคล. 2539. ทัศนะบางประการในเรื่องสภาพต่าบกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศูนย์นโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542. การจัดและการบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีจำกัด
- เพ็ญใจ คันธารัตน์. 2540. “ความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อการจัดอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ภิญโญ สาธร. 2526. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เมธี ปิณฑนานนท์. 2533. การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. 2526. การพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยอนุเคราะห์ไทย.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2535. ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฎ์. 2539. การบริหารองค์กรยุคใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมนิติจำกัด.
- ลือชัย ศรีเงินยวง. 2526. ยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาชนบท (สาธารณสุข). เอกสารประกอบการเสวนากาแฟของกลุ่มสังคมศาสตร์สาธารณสุข.
- วราพรรณ น้อยสุวรรณ. 2539. “การศึกษาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษา กับโรงงานอุตสาหกรรมในการฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาในประเทศไทย.” งานวิจัยฝ่ายวิจัยการศึกษาและส่งเสริมสิ่งแวดล้อมศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วีระพันธ์ สิทธิพงศ์. 2540. **ปรัชญาอาชีวะและเทคโนโลยีศึกษา**. กรุงเทพฯ : เอ.พี. กราฟิเคิลไซน์และการพิมพ์.

สถาบันดำรงราชานุภาพ, สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. 2539. **รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษา รูปแบบการพัฒนาโครงการสุพรรณบุรี : พื้นฐานการปกครองท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถาบันดำรงราชานุภาพ.

สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา, กรมอาชีวศึกษา. 2538. **รายงานผลการดำเนินงาน สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2538**. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา.

สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา, กรมอาชีวศึกษา. 2539. **รายงานผลการดำเนินงาน สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2539**. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา.

สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา, กรมอาชีวศึกษา. 2540. **รายงานผลการดำเนินงาน สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2540**. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา.

สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา, กรมอาชีวศึกษา. 2541. **รายงานผลการดำเนินงาน สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2541**. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา.

สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา, กรมอาชีวศึกษา. 2542. **รายงานผลการดำเนินงาน สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2542**. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา.

สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา, กรมอาชีวศึกษา. 2543. **รายงานผลการดำเนินงาน สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2543**. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา.

สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา, กรมอาชีวศึกษา. 2541. **สรุปรูปแบบความร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม**. เอกสารรายงานกรมอาชีวศึกษา.

สมาน ธรรมรส. 2541. “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ : กรณีศึกษากลุ่มโรงเรียนปราสาทเขย อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ.” ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุพรรณิ ไชยอำพร และสนธิ สมักรการ. 2535. **การวิเคราะห์ทางสังคมเพื่อการพัฒนา : แนวความคิดและวิธีการ (Social Analysis for Development : Concepts and Method)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุรัตน์ เกิดมะลิ. 2538. “การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการประมงหมู่บ้านในการพัฒนาทำนบประจำหมู่บ้าน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสิงห์บุรี.” ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สุรินทร์ คล้ายจินดา. 2539. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม : กรณีศึกษาของจังหวัดสุโขทัย.” วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมปอง ประเสริฐผล. 2538. “ความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่า : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลสะเอียม อำเภอสอง จังหวัดแพร่.” วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิตสาขาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ คณะ. 2538. รายงานการวิจัยการศึกษากับงานอาชีพ : ผลกระทบจากการศึกษาด้านอาชีพ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อุทัย บุญประเสริฐ. 2527. การวางแผนการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย หิรัญโต. 2523. หลักการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Chapin, F.S. 1977. “Social Participation and Social Intelligence.” Pp.215-217. In Miller Delbert. Handbook of Research Design and Social Measurement. (3ded.) New York : Longman and Company.
- Cohen, John.M and Uphoff, Norman T. 1977. **Rural Development Participation : Concepts And Measures Project Design, Implementation And Evaluation.** New York : Cornell University.
- Rose, A.M. 1967. **The Power Structure.** New York : Oxford University Press.
- Stavenhagen, R. 1970. “Marginality Participation & Agrarian Structure in Latin America.” Bulletin of the International Institute of Labour Studies. 7 (June 1970) : 48.
- William, Erwin. 1976. **Participation Management : Concept, Theory, and Implementation.** United States of American : State University.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ก่อคดีฟ้องร้องขึ้น และจะห้ามมิให้เผยแพร่ข้อมูล และข้อมูลอันเป็นอันขาดของเอกสารหรือข้อมูลที่สงวนไว้ให้

I

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2544

นางเรณู สันตโยภาส รหัสประจำตัว 42064129 ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการ การมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ สังกัดกรม อาชีวศึกษา (PARTICIPATION NEEDS OF PRIVATE SECTORS IN VOCATIONAL SKILLS TRAINING AND DEVELOPMENT DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION)" โดยมี รศ.ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.วีระพันธ์ ไชติวินิช เป็นอาจารย์ผู้ ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ.2544

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัดชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 1๕4 /2544

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนางเรณู สันตโยภาส

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางเรณู สันตโยภาส เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.วีระพันธ์	โชติวนิช	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตร โรจน์	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร์	กรรมการ
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	กรรมการ
ดร.วีระพันธ์	โชติวนิช	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๖๐ เมษายน พ.ศ. 2544

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504 / 2042

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

17 พฤษภาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ศิริพรรณ ชุมนุช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางเรณู สันตโยภาส นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ”

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากที่สุดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางเรณู สันตโยภาส มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร.3269040

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานบริการการศึกษา สจล. 3692

ที่ ทม 1504 / 2042

วันที่ 17 พฤษภาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางวันทนีย์ โชติสกุล

ด้วย นางเรณู สันตโยภาส นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนา ด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นางเรณู สันตโยภาส มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีและขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504 / 2042

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๗ พฤษภาคม 2544

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายอุดมศักดิ์ วัฒนารักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางเรณู สันตโยภาส นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ”

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางเรณู สันตโยภาส มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504 / 2042

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

๒๖ พฤษภาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวพัชรา เกตุวงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางเรณู สันตโยภาส นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจขอท่านจะส่ง ให้แก่เรเก็บข้อมูลของ นางเรณู สันตโยภาส มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ หิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร.327-1199 ถึง 737-3000 ต่อ 3692 ติดต่อขอข้อมูล และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504 / 2042

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

17 พฤษภาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวรารุช ร่องเงิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางเรณู สันตโยภาส นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรม และพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางเรณู สันตโยภาส มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ทม 1504 / 2445

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการบริษัท

ด้วย นางเรณู สันต์โยภาส นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ ความต้องการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาต ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยในสถานประกอบการของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504 / 2978

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

9 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการบริษัท

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1 ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2 แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางเรณู สันตโยภาส นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม ในสถานประกอบการของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา

ถนนรามอินทรา กม.5-6

แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน

กรุงเทพฯ 10230

๑๖ กรกฎาคม 2544

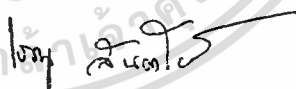
เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้จัดการฝ่ายบุคคล

ข้าพเจ้า นางเรณู สันตโยภาส นักพัฒนาทรัพยากรบุคคล 6 สังกัดสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กำลังศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา และกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา” ในการทำวิจัยเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น จากผู้บริหารระดับผู้จัดการฝ่ายของสถานประกอบการ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมนี้ด้วย

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางเรณู สันตโยภาส)

รายชื่อสถานประกอบการที่ต้องการเก็บข้อมูล

เทคนิคอุตสาหกรรมบางชั้น ได้แก่

- 1 บริษัทกรุงเทพอิเล็กทรอนิกส์ แอนด์ เอนเทอร์ไพรส์ จำกัด
- 2 บริษัท คอมพาวด์เคลย์ จำกัด
- 3 บริษัท เคียวเซกิ ชังเงียว (ประเทศไทย) จำกัด
- 4 บริษัท โตโย-ทีโอเอ โค้ทติ้ง จำกัด
- 5 บริษัท โตโยอิงค์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 6 บริษัท นิวพลัสนิคดิ่ง จำกัด (มหาชน)
- 7 บริษัท เนชั่นแนล แอ็คซิทีฟส์ จำกัด
- 8 บริษัท บางชันฮอนด้าคาร์ส จำกัด
- 9 บริษัท โพลิเมอร์ เอ็นจิเนียริงแอนด์เทรคดิ่ง จำกัด
- 10 บริษัท ยูเนียนสแตนเลสสตีล โปรดักส์ จำกัด
- 11 บริษัท สยามเทคนิค ซิมิสี จำกัด
- 12 บริษัท สหพันธ์ส่งเสริมการเกษตร จำกัด
- 13 บริษัท สีชิกม่า (ประเทศไทย) จำกัด
- 14 บริษัท แสงอุทัยวิศวกรรม จำกัด
- 15 บริษัท อรุณา จำกัด
- 16 บริษัท อีซูมิปีสตันแมนูเฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด
- 17 บริษัท เอ.พี.จี. อุตสาหกรรม จำกัด
- 18 บริษัท เอื้อวิทยาอุตสาหกรรม จำกัด
- 19 บริษัท ฮานามิ-โตฮาโต้ จำกัด
- 20 บริษัท เฮลซ์ เทรคดิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
- 21 บริษัท โฮมกราฟท์ส จำกัด
- 22 บริษัท เกหะอุปรกรณ์อุตสาหกรรม จำกัด
- 23 บริษัท จินซาน อิเล็กทรอนิกส์ อินคัสเทรียล (ไทยแลนด์) จำกัด
- 24 บริษัท ไทเทียน อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 25 บริษัท บางชันเบนเนอรัลเอเชมบลี่ จำกัด
- 26 บริษัท นูรพการไฟฟ้าอุตสาหกรรม จำกัด
- 27 บริษัท ยูเนียนพลาสติก จำกัด (มหาชน)
- 28 บริษัท ยูเนียนไพโอเนียร์ จำกัด
- 29 บริษัท โรงงานไทยเซน จำกัด
- 30 บริษัท วันไทยอุตสาหกรรมอาหาร จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 31 บริษัท สยามร่วมมิตร จำกัด
- 32 บริษัท สยามร่วมมิตร จำกัด
- 33 บริษัท อัลมอนด์ (ไทยแลนด์) จำกัด
- 34 บริษัท อาเซียนอินซูเลเตอร์ จำกัด
- 35 บริษัท อาร์ต อุตสาหกรรม จำกัด
- 36 บริษัท ไทยน้ำทิพย์ จำกัด
- 37 บริษัท เนสท์เล่ ไอศกรีม (ประเทศไทย)
- 38 บริษัท ฮอนด้าคาร์ส์ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด

เขตนิกมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ได้แก่

- 1 บริษัท กุลธรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
- 2 บริษัท กรีนสวีลส์ จำกัด
- 3 บริษัท กิวแอนด์คิวโฮลดิ้ง จำกัด
- 4 บริษัท ชีบา-สเปเชียลตีเคมีคอล (ประเทศไทย) จำกัด
- 5 บริษัท ดัลไมสัน (ประเทศไทย) จำกัด
- 6 บริษัท ชัน ใกล้เคียงเคมีคอลแอนด์เฟ้นท์ จำกัด
- 7 บริษัท ฟาร์มาแคร์ จำกัด
- 8 บริษัท แสงทัตอินดัสเทรียล จำกัด
- 9 บริษัท เจริญเทค อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
- 10 บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)
- 11 บริษัท เค.ยู. โนมูระ ไทย จำกัด
- 12 บริษัท เค.เอฟ.เค.ฟู๊ด (ไทยแลนด์) จำกัด
- 13 บริษัท เซอิโซ จำกัด
- 14 บริษัท ดาต้าโปรดักส์ ทอปปิงฟอร์ม จำกัด
- 15 บริษัท แพนเอเชียอุตสาหกรรม จำกัด
- 16 บริษัท ไฟเบอร์ไลน์ จำกัด
- 17 บริษัท ฟลอรอลแมนูแฟคเจอร์ริงกรุ๊ป จำกัด
- 18 บริษัท ฟู๊ดแพค จำกัด
- 19 บริษัท เรเฮา จำกัด
- 20 บริษัท วินิค จำกัด
- 21 บริษัท วอสโลชวาเป้ (ประเทศไทย) จำกัด
- 22 บริษัท สตาร์โพลิเมอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
- 23 บริษัท อาร์ท-เสรีน่า ปิสตัน จำกัด

- 24 บริษัท อาร์ท-เสรีน่า ปิสตัน จำกัด
- 25 บริษัท แอ็ดวานซ์แพคเกจจิ้งโปรดักส์ จำกัด
- 26 บริษัท เงินหลินอุตสาหกรรม จำกัด
- 27 บริษัท ไทยลามิเนต แมนูแฟกเจอร์ จำกัด
- 28 บริษัท ฟอรจูนลิตเธอร์กู๊ดส์ จำกัด
- 29 บริษัท เฟิร์สซิติคอนอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
- 30 บริษัท เยนเนอร์ลไค์ดดิ้งกรุ๊ป จำกัด
- 31 บริษัท ยูนิว็อกซ์แมนูแฟกเจอร์ จำกัด
- 32 บริษัท สยามอาร์ตฟลาวเวอร์ส จำกัด
- 33 บริษัท สยามลินินอินดัสตรี จำกัด
- 34 บริษัท คูโอโป (ประเทศไทย) จำกัด
- 35 บริษัท ฉันทมาร์คสเอ็นเตอร์ไพรส์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 36 บริษัท ไทยมาร์โซล จำกัด
- 37 บริษัท ไทยยูจี จำกัด
- 38 บริษัท ทอมโบว์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 39 บริษัท ทริโอเทค (บางกอก) จำกัด
- 40 บริษัท บี.บุลดิออน จำกัด
- 41 บริษัท ฟอว์มาเท็กซ์ อินดัสตรี (ประเทศไทย) จำกัด
- 42 บริษัท ฟิเรนเซ่ อิมแพกซ์ จำกัด
- 43 บริษัท ชั่งมีอินเตอร์เนชันแนล จำกัด
- 44 บริษัท ยูนิทอปรับเบอร์ จำกัด
- 45 บริษัท สยามไคล์ จำกัด
- 46 บริษัท อิวาซากิ (ประเทศไทย) จำกัด
- 47 บริษัท อาร์เอฟ-เซ็นเตอร์ พอยท์ จำกัด
- 48 บริษัท ไคโบอินดัสตรี ประเทศไทย จำกัด
- 49 บริษัท กุลชรเคอร์รี่ จำกัด (มหาชน)
- 50 บริษัท ไทยประดิษฐ์อุตสาหกรรม จำกัด
- 51 บริษัท คอร์ดิน่าสปอร์ตอินดัสตรี จำกัด
- 52 บริษัท จอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน (ไทย) จำกัด
- 53 บริษัท โซนี่แมกเนติกโปรดักท์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 54 ห้างหุ้นส่วนจำกัดเคอร์รอร์เซย์
- 55 บริษัท ไทยเมจิฟาร์มaceutิคัล จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 56 บริษัท เพอร์ซิเด็นท์เบเกอร์ จำกัด
- 57 บริษัท ชันมาร์ เอส.พี. จำกัด
- 58 บริษัท ยูนิลีเวอร์ไทยโฮลดิ้งส์ จำกัด
- 59 บริษัท ยูนิลีเวอร์ไทยโฮลดิ้งส์ จำกัด
- 60 บริษัท เทรียญทองลามิทวีป จำกัด
- 61 บริษัท เอ็ม เอ็ม ซี สตีทผล จำกัด
- 62 บริษัท เอ็ม เอ็ม ซี สตีทผล จำกัด
- 63 บริษัท อีซูซูเอ็นอินแมนูแฟกเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด
- 64 บริษัทฮอนด้าแมนูแฟกเจอร์ริง จำกัด
- 65 บริษัทฮอนด้าแมนูแฟกเจอร์ริง จำกัด
- 66 บริษัท 3 เอ็ม ประเทศไทย จำกัด
- 67 บริษัท เคซีอี อีเลคโทรนิคส์ จำกัด (มหาชน)
- 68 บริษัท โคบานอุตสาหกรรม จำกัด
- 69 บริษัท ชีวีกา อุตสาหกรรม จำกัด
- 70 บริษัท แคนซ์ จำกัด
- 71 บริษัท เทรเซอร์บ็อกซ์ จำกัด
- 72 บริษัท พรีเมียร์ โยชิฮาวา ไทย จำกัด
- 73 บริษัท พรีเมียร์ โยชิฮาวา ไทย จำกัด
- 74 บริษัท อาร์ทอพอินเตอร์เนชันแนล จำกัด
- 75 บริษัท อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ยูเอสเอ) จำกัด
- 76 บริษัท โกลด์ไฟน์แมนูแฟกเจอร์เรอส์ จำกัด
- 77 บริษัท ดาสโก้ จำกัด
- 78 บริษัท ดรากอนแฮนด์แบกส์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 79 บริษัท ดรากอนแฮนด์แบกส์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 80 บริษัทมิตซูบิชิเซฟวี่อินดัสตรีส์-มหาจักรแอร์คอนดิชันเนอร์ส จำกัด
- 81 บริษัท ไคว่า เซะโกะ (ไทยแลนด์) จำกัด
- 82 บริษัท โนวอลุกซ์ วีทซ์ จำกัด
- 83 บริษัท ฟินเนส เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด
- 84 บริษัท โรเด็นสต็อก (ประเทศไทย) จำกัด
- 85 บริษัท ลองเยียร์อินดัสเตรียล จำกัด
- 86 บริษัท เอเวอร์วินแบกส์ จำกัด
- 87 บริษัท อีเกิ้ล สปีด อินดัสตรี (ประเทศไทย) จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 88 บริษัท แอ็ควานซ์แมนูแฟกเจอร์ จำกัด
- 89 บริษัท อโนมาอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 90 บริษัท เอ็นโคไทย จำกัด
- 91 บริษัท ชันนี่มาร์ค เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด
- 92 บริษัท โซลาร์เลนซ์ จำกัด
- 93 บริษัท โซลาร์เลนซ์ จำกัด
- 94 บริษัท โซลาร์เลนซ์ จำกัด
- 95 บริษัท ฮัทชิ (ประเทศไทย) จำกัด
- 96 บริษัท ฮัทชิ (ประเทศไทย) จำกัด
- 97 บริษัท แอนเชลล์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 98 บริษัท แอนเชลล์ (ประเทศไทย) จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะ
วิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา

คำชี้แจง

1. งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชนเกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา

2. ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหารของบริษัท โปรดตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่การงานและหน่วยงานของท่านแต่ประการใด ทั้งนี้การศึกษาในครั้งนี้จะประโยชน์ต่อการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจเอกชนในการพัฒนาการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

3. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จแล้วกรุณาตรวจสอบอีกครั้งว่าท่านได้ตอบแบบสอบถามครบทุกข้อหรือยัง แบบสอบถามที่ตอบทุกข้อเท่านั้นจึงจะเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามใน
ครั้งนี้

เรณู สันตโยภาส

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ให้ตรงตามความเป็นจริง

1. บริษัทของท่านมีพนักงานรวมทั้งหมด กี่คน
  - น้อยกว่า 50 คน
  - 50 – 200 คน
  - มากกว่า 200 คน

2. บริษัทของท่านดำเนินธุรกิจมานานเท่าใด
  - น้อยกว่า 10 ปี
  - มากกว่า 10 ปี

3. บริษัทของท่านเคยมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษาหรือไม่
  - เคย
  - ไม่เคย

4. บริษัทของท่านมีลักษณะกิจการเป็นประเภทใด
  - ผลิตผลิตภัณฑ์หรือประกอบผลิตภัณฑ์
  - ผลิตชิ้นส่วน
  - ซ่อมบำรุง
  - บริการ
  - อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วม ของภาคธุรกิจเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ แก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความคิดของท่าน ว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับความต้องการการมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา

5 หมายถึง มีความต้องการการมีส่วนร่วมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความต้องการการมีส่วนร่วมมาก

3 หมายถึง มีความต้องการการมีส่วนร่วมปานกลาง

2 หมายถึง มีความต้องการการมีส่วนร่วมน้อย

1 หมายถึง มีความต้องการการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

1. ด้านการสำรวจปัญหา

ด้านการสำรวจปัญหา	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
บริษัทของท่านมีความต้องการการมีส่วนร่วมดังนี้					
1. การเข้าร่วมประชุมกับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ด้านทักษะวิชาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
2. การเข้าร่วมประชุมกับสภาอุตสาหกรรมเกี่ยวกับ บทบาทของธุรกิจเอกชนกับการศึกษาด้านอาชีวศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
3. การเข้าร่วมเสนอปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้าน อาชีวศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
4. การเข้าร่วมเสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษา อาชีวศึกษาและแนวทางแก้ไขในการพัฒนาอาจารย์ ด้านทักษะวิชาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการสำรวจปัญหา	ระดับความต้องการ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
5. การเข้าร่วมสำรวจความต้องการในการฝึกอบรมและ พัฒนาทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
6. การหารือกับผู้ร่วมงานในบริษัทเพื่อแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในการฝึกอบรมและพัฒนาด้าน ทักษะวิชาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
7. อื่นๆ โปรดระบุ	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

2. ด้านการวางแผนดำเนินการ

ด้านการวางแผนดำเนินการ	ระดับความต้องการ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
บริษัทของท่านมีความต้องการการมีส่วนร่วมดังนี้					
1. การเข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารกรมอาชีวศึกษาหรือ ผู้รับผิดชอบโครงการ เพื่อเสนอแนวทางในการจัด ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์	.....	.....	.....	.....	.....
2. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดรายละเอียดโครงการ ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพแก่อาจารย์	.....	.....	.....	.....	.....
3. การ เข้าร่วมพิจารณาคัดเลือกผู้เข้าอบรมในโครงการ ฝึกอบรมและพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
4. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดสถานที่ฝึกอบรมและดูงาน	.....	.....	.....	.....	.....
5. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดวิทยากรในการฝึกอบรม และพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการวางแผนดำเนินการ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
6. การเข้าร่วมพิจารณากำหนดหลักสูตรฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
7. การเข้าร่วมประชุมเพื่อเตรียมการดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
8. การ เข้าร่วมพิจารณากำหนดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อโสต ครุภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
9. อื่นๆ โปรดระบุ	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

3. ด้านการปฏิบัติการ

ด้านการปฏิบัติการ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
บริษัทของท่านมีความต้องการการมีส่วนร่วมดังนี้					
1. การร่วมมือในด้านการเตรียมความพร้อมในการจัด ฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
2. การร่วมมือจัดเตรียมวัสดุต่างๆที่ใช้ในการฝึกอบรม และพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
3. การร่วมมือจัดเตรียม ห้องฝึกอบรม หรือห้องปฏิบัติการ	.....	.....	.....	.....	.....
4. การร่วมมือจัดเตรียมสถานที่ศึกษาดูงาน	.....	.....	.....	.....	.....
5. การร่วมมือจัดเตรียมเอกสารที่ใช้ในการฝึกอบรมและ พัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
6. การเข้าร่วมเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการปฏิบัติการ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
7. การเข้าร่วมบริการอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
8. การเข้าร่วมนิเทศงานและติดตามผลความก้าวหน้าของโครงการฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
9. อื่นๆ โปรดระบุ	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

4. ด้านการลงทุน

ด้านการลงทุน	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
บริษัทของท่านมีความต้องการการมีส่วนร่วมดังนี้					
1. ให้การสนับสนุนด้านวิทยากร	.....	.....	.....	.....	.....
2. ให้การสนับสนุนค่าสมนาคุณวิทยากรที่เชิญมาร่วม	.....	.....	.....	.....	.....
3. เชื้อเพื่อสถานที่ในการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน	.....	.....	.....	.....	.....
4. ให้ใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลืองต่างๆ ในการฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
5. อนุเคราะห์วัสดุอุปกรณ์ให้กับผู้เข้าอบรมไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
6. จัดเลี้ยงอาหารว่างและเครื่องดื่มแก่ผู้เข้าอบรม	.....	.....	.....	.....	.....
7. ให้ที่พักกับผู้เข้าอบรมหรือออกค่าที่พักให้ผู้เข้าอบรม	.....	.....	.....	.....	.....
8. เชื้อเพื่อสถานที่โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ ค่าน้ำ ค่าไฟที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการลงทุน	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
9. อื่นๆ โปรดระบุ					

5. ด้านการรับผลประโยชน์

ด้านการรับผลประโยชน์	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
บริษัทของท่านมีความต้องการการมีส่วนร่วมดังนี้					
1. ได้มีส่วนช่วยเหลือสังคม	.....	.....	.....	.....	.....
2. มีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นในสายตาสังคมภายนอก	.....	.....	.....	.....	.....
3. ได้เผยแพร่เทคโนโลยีใหม่ๆ	.....	.....	.....	.....	.....
4. ได้ประชาสัมพันธ์หน่วยงานและผลผลิตหรือสินค้า	.....	.....	.....	.....	.....
5. ได้เผยแพร่ความรู้ทางด้านวิชาการ	.....	.....	.....	.....	.....
6. ได้แลกเปลี่ยนความรู้และแนวคิดด้านทักษะวิชาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
7. ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรการอาชีวศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
8. ได้เสริมสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการร่วมมือกันพัฒนาการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
9. ได้แรงงานที่มีคุณภาพตามความต้องการ	.....	.....	.....	.....	.....
10. อื่นๆ โปรดระบุ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ด้านการประเมินผล

ด้านการประเมินผล	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
บริษัทของท่านมีความต้องการการมีส่วนร่วมดังนี้					
1. การเข้าร่วมประเมินผล โครงการฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
2. การเข้าร่วมติดตามผลหลังจากผู้เข้าอบรมกลับไปปฏิบัติงาน	.....	.....	.....	.....	.....
3. การ เข้าร่วมสรุปผลการฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
4. การเข้าร่วมในการเสนอแนะและการแก้ปัญหาการฝึกอบรมและพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
5. อื่นๆ โปรดระบุ	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางเรณู สันตโยภาส
วัน เดือน ปีเกิด	7 มกราคม 2502
สถานที่เกิด	อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	465 หมู่ 18 ถ. สีหบุรานุกิจ เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ
สถานที่ทำงาน	สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
ตำแหน่ง	นักพัฒนาทรัพยากรบุคคล 6
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2524 สำเร็จการศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2544 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้